

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 373 - Σάββατο, 2 Απρίλη 2005

0.80 ΕΥΡΩ

κτάκτο στρατοδικείο No 5

Κατέρρευσε το κατηγορητήριο κατά του Γιάννη Σερίφη

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΚΗ
ΣΕΛΙΔΕΣ 10-12

■ Αναθεωρημένο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης

Κρίση και αντιλαϊκότητα

ΣΕΛΙΔΑ 8

ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΠΙΑ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΣΤΟ ΣΟΚ ΚΑΙ ΔΕΟΣ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΗΣΤΕΙΑΣ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
ΚΑΙ ΟΧΙ ΚΛΑΨΟΥΡΙΣΜΑΤΑ

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

2/4: Παγκόσμια ημέρα παιδικού βιβλίου 2/4/1805: Γέννηση Χανς Κρίστιαν Αντεροεν 2/4/1968: Ανατίναξη super market Κάουφχαουζ-Σνάντερ (Baader-Ehnslein) 2/4/1453: Αρχή πολιορκίας της Πόλης 2/4/1840: Γέννηση Εμίλ Ζολά 2/4/1982: Εισβολή Αργεντινής στα Φώκαλαντ 2/4/1725: Γέννηση Τζιάκομο Καζανόβα 2/4/1872: Θάνατος Σάμιουελ Μορς 2/4/1928: Ο Αϊνστάιν παρουσιάζει στο κοινό της Νέας Υόρκης τη θεωρία της σχετικότητας 3/4/1912: Γέννηση Γρηγόρη Λαμπτράκη 3/4/1950: Θάνατος Κουρτ Βάιλ 3/4/1770: Γέννηση Θεόδωρου Κολοκοτρώνη 3/4/1834: Δίκη Κολοκοτρώνη-Πλαπούτα (Ναύπλιο) 3/4/1984: Επίθεση 17N κατά Ρόμπερτ Τσαντ 3/4/1922: Ο Στάλιν εκλέγεται Γ.Γ. του Κ.Κ.Σ.Ε. 3/4/1962: Θάνατος Μανόλη Καλομοίρη 3/4/1928: Δίκη Νίκου Καζαντζάκη και Δημήτριου Γληνού με την κατηγορία της διάδοσης ανατρεπτικών ιδεών 4/4/1949: Ιδρυση NATO (12 μέλη) 4/4/1952: Γέννηση Gary Moore 4/4/1968: Δολοφονία M.L.King 4/4/1930: Θάνατος Βλαντιμίρ Μαγιακόφσκι 4/4/1932: Γέννηση Αντρέι Ταρκόφσκι 4/4/1979: Απαγχονισμός Άλι Μπόύτο από τη χούντα του Ζία Ουλ Χακ (Πλακιστάν) 5/4/1902: Ο Στάλιν εξορίζεται στη Σιβηρία 5/4/1997: Θάνατος Allen Ginsberg 5/4/1897: Αρχή ελληνοτουρκικού πολέμου 5/4/1941: Γέννηση Eric Burdon 5/4/1908: Γέννηση Χέρμπερτ φον Κέρφαγκεν 5/4/1975: Θάνατος Τσανγκ Κάι Σεκ 5/4/1614: Η Ποκαχόντας, κόρη του αρχηγού των ινδιάνων Παουχάταν, παντρεύεται τον άγγλο καπνέμπορο Τζον Ρολφ 5/4/1969: Η ΑΕΚ κυπελλούχος Ευρώπης (μπόσκετ) 6/4/1614: Θάνατος Δομήνικου Θεοτοκόπουλου 6/4/1941: Επίθεση Γερμανίας στην Ελλάδα 6/4/1968: Ο Syd Barrett εγκαταλείπει τους Pink Floyd 6/4/1999: Θάνατος Ριχάρδου Γ' Λεοντόκαρδου 6/4/1722: Ανακάλυψη γήσης του Πάσχα (Ιάκωβος Ρογκέβεν) 6/4/1909: Ο Πίρι κατακτά τον Βόρειο Πόλο 6/4/1917: Καθιέρωση 8ωρου και κατάργηση της θανατικής ποινής στη Ρωσία 6/4/1971: Θάνατος Ιγκόρ Στραβίνοκι 7/4: Παγκόσμια ημέρα υγείας 7/4/1948: Ιδρυση Πογκρόμιου Οργανισμού Υγείας 7/4/1688: Εφεύρεση σπίρτων 7/4/1915: Γέννηση Billie Holiday (Ελεονόρα Φόγκαν) 7/4/1943: Ο Albert Hofmann συνθέτει το LSD 7/4/1943: Η κυβέρνηση Ράλλη δημιουργεί τα τάγματα ασφαλείας 7/4/1920: Γέννηση Ραφί Σανκάρ 7/4/1939: Γέννηση Φ.Φ. Κόπολα 7/4/1994: Αυτοκτονία Curt Cobain (Nirvana) 8/4/563 π.Χ.: Γέννηση Βούδα 8/4/1950: Θάνατος Vaslav Nijinsky 8/4/1986: Η 17N εκτελεί τον Δημήτρη Αγγελόπουλο 8/4/1973: Θάνατος Pablo Picasso 8/4/1848: Θάνατος Gaetano Donizetti 8/4/1987: Θάνατος Κων/νου Τσάτσου 8/4/1998: Γέννηση Διονύσιου Σολωμού 8/4/1827: Ο τριεθνής στόλος (Δεριγνύ-Κόδρηγκτον-Χέιδεν) νικά τον τουρκοαγγεπτικό στο Ναβαρίνο 8/4/1927: Πρώτο τηλεοπτικό δελτίο ειδήσεων (ΗΠΑ) 8/4/1946: Τελευταία συνεδρίαση της Κοινωνίας των Εθνών.

● «Να μου κοπούν τα χέρια αν έχω υπογράψει τέτοια απαράδεκτη συμφωνία» ●●● Δήλωσε σε συνέντευξη Τύπου ο πατριάρχης Ιεροσολύμων Ειρηναίος ●●● Άλλη μια απόδειξη για το ότι δεν υπάρχει Θεός ●●● Και για το ότι οι εμφανίζομενοι ως επί της Γης εκπρόσωποι του το γνωρίζουν πολύ καλά ●●● Διότι τα χέρια του Ειρηναίου και στο σώμα του παρέμειναν κολλημένα και μια χαρά κουνιούνταν ●●● Σκευαρία της Ρωσίας η κάθαρση στην Εκκλησία, καταγγέλλει η ΟΑΚΚΕ με τη γνωστή king size αφίσα ●●● Ετσι και παραπέμπει ο Ειρηναίος και εκλεγεί άλλος πατριάρχης ποιος τον κρατάει τον γίγαντα Ζαφειρόπουλο ●●● Η πλάκα είναι πως στις υποδέσεις των Ιεροσολύμων «παιζεί» και η Ρωσία ●●● Τελικά, όλες τις βρομιές τις έκαναν κάτι κουτσουλιές τύπου Βαβύλη και Παπαδήμα ●●● Οι δεσποτάδες είναι άσπιλοι, άμωμοι, άχραντοι, αγνές παρθένοι ●●● Τι τρα-

βάνε και αυτοί οι αχυράνθρωποι ●●● Άλλα μα μου πεις γι' αυτό πληρώνονται τόσο καλά ●●● Ετσι και στραβώσει η δουλειά, πρέπει να σηκώσουν το σταυρό του αφέντη τους ●●● Πρέπει πάντως να είσαι μεγάλο γαϊδούρι για να περνάς καμαρώτας-καμαρώτας ανάμεσα από ανδρώπους που σε βρίζουν, σε φτύνουν και σε γιουχάρουν ●●● Να σε αποκαλούν ψεύτη πρώην συνεργάτες σου και συ να κάνεις πως δεν ακούς ●●● Μωρέ κάτι ήξερε ο Κούγιας και την έκανε νωρίς με πλάγια πηδηματάκια ●●● Κι άφησε

τον Ραγκούση να λούζεται τις βρομιές του Ειρηναίου ●●● Και καλά, ο Χριστόδουλος να μη στηρίζει τώρα τον Ειρηναίο, αφού περνάει και ο ίδιος ζόρια ●●● Ο Βαρδολομαίος, όμως, γιατί σιωπά; ●●● Ξέχασε πως πριν ένα μήνα είχε βγει με δηλώσεις του και είχε στηρίξει τον Ειρηναίο; ●●● Τελικά οι φαναριώτες είναι τα μεγαλύτερα μούτρα ●●● Στα προσόντα τους συγκαταλέγονται δυο μεγάλες ●●● Βυζάντιο και Οθωμανική αυτοκρατορία ●●● Μπρρ!!! ●●● Για

◆ Τί κατέθεσε (ενόρκως) ο Ζακύνθου στη δίκη του Μιχαλόπουλου; Οτι ο εκδότης της ακροδεξιάς «Ελεύθερης Ωρας» τον εκβίαζε και πως δεν του επετράπη από την Ιερά Σύνοδο να προσφύγει στη Δικαιοσύνη, γιατί ο Χριστόδουλος κάλυπτε τον Μιχαλόπουλο. Ο Ζακύνθου, βέβαια, δεν μας πείθει ότι η απαγόρευση τον απέτρεψε από τη μήνυση, γιατί -αν μη τι άλλο- έχει αποδείξει ότι κανένας Χριστόδουλος δεν μπορεί να του βάλει χαλινάρι. Τείνουμε να πιστέψουμε ότι από κάποιο τον κρατούσε ο Μιχαλόπουλος, όπως και όλους τους άλλους από τους οποίους τα ταίρινε χοντρά (τα περι 17N είναι πταραμύθια της Χαλιμάς). Για τις σχέσεις Χριστόδουλου-Μιχαλόπουλου, όμως, τείνει να μας πείσει. Γιατί ο Χριστόδουλος τρέφει ιδιαίτερη αγάπη για αικροδεξιούς τύπου Μιχαλόπουλου και

Ο Γιώργος Γ. από την Πάτρα προσφέρει μέσω της «Κ» 200 ευρώ για την ενίσχυση των πολιτικών κρατούμενων.

γιατί έχει αποδείξει πως κάνει σαν τρελός για να βρει στοιχεία σε βάρος των ενδοεκκλησιαστικών του αντιπάλων (θυμηθείτε πως έτρεξε σαν λιγούρης ο Επιφάνιος να αγοράσει τις κασέτες που του είπαν ότι περιέχουν στοιχεία για τον Ζακύνθου). Άλλωστε, αυτό είναι παλιό χούι των δεσποτάδων. Θυμηθείτε πως «κλείδωσε» ο Σεραφείμ τον Καλλίνικο. Πήρε την απέιρους κάλλους κατάθεση του ιεροφάλητη Τούμπα, ο Καλλίνικος προφραώς «προσκύνησε» και μετά ο ίδιος ο Σεραφείμ έβαλε τον Τούμπα να ανακαλέσει και έθεσε την υπόθεση στο αρχείο, από το οποίο μπορούσε ανά πάσα στιγμή να την ανασύρει.

◆ Το διαβάσαμε στην «Εποχή» και μας προξένησε ολγεινή εντύπωση (δεν φταίει η «Εποχή» γι' αυτό): «Η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στο Γιάννη Σερίφη οργανώνει συζήτηση-ενημέρωση για την εξέλιξη της δήθεν δίκης του ΕΛΑ No2». Από πού βγαίνει το «δήθεν», ρε λεβέντες; Δεν δικάζονται σ' αυτές τις δίκες όλες οι υποθέσεις που αφορούν τη δράση του ΕΛΑ; Δεν έχει αναλάβει ο Χρήστος Τσιγαρίδας την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ; Αν γράφατε «δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ με κατηγορούμενους και δήθεν μέλη του ΕΛΑ», όχι μόνο θα το καταλαβαίνομε αλλά και θα το προσυπογράφαμε. Γιατί έτσι

είναι. Άλλα το «δήθεν δίκη του ΕΛΑ» παραπέμπει σε άλλα πρόγραμμα, βρόμικα, συκοφαντικά, προβοκατόρικα. Δεν έχετε συνειδητοποίησει, άραγε, ή συμπράττετε και σεις στη γνωστή αθλιότητα; ◆ Κατά τον Αλ. Αλαβάνο, το μέγα πρόβλημα είναι πως σήμερα στις Βρυξέλλες έχουμε την ...«περιέργη Κομισιόν του Μπαρόζο, η οποία εξελίσσεται σε ένα γραφειοκρατικό μόρφωμα

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Είχαμε την ευκαιρία να εξετάσουμε το άριστο επίπεδο των σχέσεών μας με την Ελλάδα, την εξαιρετική διμερή μας σχέση και την κοινή μας επιθυμία και δέσμευση για τη διάδοση της δημοκρατίας και της ελευθερίας στον κόσμο.

Κοντολίζα Ράις

Βασιλης Α. Λαμπρόπουλος
Οι αποκαλύψεις που γίνονται σε υποθέσεις μείζονος σπουδαιότητας φθάνουν μέχρι εκεί που αντέχει το σύστημα. Μέχρι εκεί που αντέχουν οι θεασμοί. Μόλις γίνει αντιληπτόν ότι μπορεί να χαθεί ο έλεγχος (...) γίνονται τα συνηθισμένα: καρφώματα, σιωπές, συγκλιψη (...), αυτοί που πρέπει να την πληρώσουν συνήθως δίνουν τα «μικρά ψάρια» και κάνουν συμφωνίες (...). ο κόσμος δε μαθαίνει τα προγματικά περιστατικά, άλλα διαθέτει ένα αλάνθαστο ένστικτο. Καταλαβαίνει, λοιπόν, ότι η υπόθεση «κάθαρση» έχει αρχίσει να σαπίζει. Μ. Κωττάκης (Απογευματινή)

Το σκεπτικό της αύξησης του ΦΠΑ έστω και κατά μία ποσοστιαία μονάδα είναι να πάρει το κράτος Ηγάπη από άλλους. Βέβαια κάθε αναπτυσσαρμογή της έμμεσης φροντολογίας επιβαρύνει περισσότερο τα χαμηλά εισοδήματα παρά τους έχοντες και κατέχοντες. Επιπλέον ο αυξημένος ΦΠΑ δεν διευρύνει τη φορολογική βάση, αλλά στην περίπτωση που δεν ενταθούν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του υπουργείου Οικονομικών στην αγορά, μπορεί να λειτουργήσει ως (αυξημένο) κίνητρο φοροδιαφυγής από μικρο-επιχειρηματίες και ελεύθερους επαγγελματίες. Ελεύθερος Τύπος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Σύμφωνα με τις αποφάσεις της κυβερνητικής επιτροπής που ανακοίνωσε ο

+43% τα διόδια και
έπειται συνέχεια

Μποναμάς στους εργολάβους

Με μια ξεγυρισμένη αύξηση ύψους 43% θα υποδέχονται οι εθνικές οδοί τους οδηγούς από τις 10 του Απριλί. Τα διόδια των 1,40 ευρώ για τα επιβατικά αυτοκίνητα θα φτάσουν αισιώς τα 2 ευρώ. Ανάλογες αυξήσεις θα υπάρχουν προφανώς και στην Κορίνθου-Τρίπολης (σήμερα 1,50 ευρώ) και στην Κορίνθου Πάτρας (σήμερα 1,80 ευρώ). Η κυβέρνηση «μαρινάρει» το φιλέτο για λογαριασμό των μεγαλοεργολάβων στους οποίους θα παραχωρηθούν για εκμετάλλευση τμήματα των εθνικών δρόμων. Διότι οι εργολάβοι δεν αρκούνται στα όσα θα κονομήσουν από τους νέους αυτοκινητόδρομους, αλλά θέλουν και κομμάτι από την πίτα των πταλιών. Εχουν ζητήσει, μάλιστα, το κομμάτι από τα διόδια των ήδη κατασκευασμένων οδικών αξόνων να τους καταβληθεί προκαταβολικά, με την υπογραφή των «συμβάσεων παροχώρησης» και όχι μετά την ολοκλήρωση και παράδοση των έργων.

Προσέξτε τώρα πώς θα γίνει το κόλπο με τις «συμβάσεις παροχώρησης». Οι εργολάβοι θα πάρουν ζεστό χρήμα από το κράτος που θα καλύπτει το 30% του κόστους. Θα φουσκώσουν, φυσικά, το κάστος ώστε το 30% να γίνει πολύ μεγαλύτερο. Οσο καιρό θα κατασκευάζουν το έργο θα εισπράττουν πιοσσοτό από τα υπάρχοντα διόδια. Δηλαδή, θα χρηματοδοτούνται από το κράτος. Και όταν τελειώσει το έργο θα εκμεταλλεύνται τα διόδια απ' αυτό. Μάλιστα, όπου εκτιμούν ότι οι κυκλοφοριακοί φόροι δεν τους εξασφαλίζουν τα κέρδη που προσδοκούν, ζητούν η σύμβαση να προβλέπει πάρια κρατική επιδότηση.

Η κυβέρνηση, μέσω του ΥΠΕΧΩΔΕ, έχει το θράσος να ισχυρίζεται ότι «ακόμη και με την αύξηση αυτή (τα διόδια) παραφένουν σημαντικά χαμηλότερα έναντι των διοδίων που ισχύουν στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες». Μολονότι η σύγκριση αυτή είναι εντελώς άστοχη (διότι θα έπρεπε να συνδεύεται και από σύγκριση των μισθών), επιπρόσθετα δεν ανταποκρίνεται πια και στην πραγματικότητα, γιατί η φολίδα συνεχώς κλείνει. Για να μη μιλήσουμε, βέβαια, για το χάος που χωρίζει την ποιότητα των ευρωπαϊκών αυτοκινητόδρομων από τους ελληνικούς. Να μιλήσει κανείς για την Κορίνθου-Πάτρας ή για το πέταλο του Μαλιακού;

■ Ρυθμιστής θεσμικών ισορροπιών ο Βαβύλης

Σήψη και παρακμή των αστικών θεσμών

Μετά την πολυδιαφριμησμένη συνέντευξη του Βαβύλη στον Τριανταφυλλόπουλο, θα μπορούσε να αναφωνήσει κανείς «άνθρακες ο Θησαυρός». Από μια άποψη είναι έτσι, δεδομένου ότι ο Βαβύλης δεν είπε τίποτα το συνταρακτικό, τίποτα που να μην ήταν ήδη γνωστό. Υπάρχει, όμως, κάπι άλλο, πολύ πιο σημαντικό. Με τη συνέντευξη αυτή ο Βαβύλης νομιμοποιήθηκε ως συνομιλητής του πολιτικού, εικλησιαστικού και δικαστικού κατεστημένου. Αποκαλύπτοντας με γλαφυρό τρόπο λίγες μόνο πτυχές της πολυσχιδούς δράσης του και στέλνοντας μηνύματα που είχαν εμμέσως πληγ σαφώς το χαρακτήρα του εκβιασμού, έχοντας γι' αυτό την αμέριστη βοήθεια του Τριανταφυλλόπουλου, που όχι μόνο δεν προσπάθησε να τον στριμώξει αλλά και τον αφαντάρισε κιόλας, έχοντας προσχεδιάσει μαζί του βήματά της συνέντευξη, κατάφερε να πετύχει το βασικό του στόχο: να θεωρείται ο ίδιος και τα λεγόμενά του ως πηγή αλήθειας, έστω και υπό αίρεση. Να θεωρούνται οι δικοί του ισχυρισμοί ισόκοροι με εκείνους των πολιτικών, κρατικών και εικλησιαστικών παραγόντων. Οσο αναξιόπιστος μπορεί να θεωρείται ο Βαβύλης άλλο τόσο μπορεί να θεωρούνται και όλοι εκείνοι που συνεργάστηκαν μαζί του, με τον ένα ή άλλο τρόπο, στον ένα ή άλλο βαθμό.

Τυχαίο είναι που ο εκ της «τρόικας» της χρυσοπηγής Αμβρόσιος Λενής (Καλαβρύτων), τέως αξιωματικός της Χωροφυλακής -για να μην ξεχνιόμαστε-, εμφανίστηκε από άμβωνος να αποκαλεί τον Βαβύλη «σπιούνο των μυστικών υπηρεσιών», στα λεγόμενα του οποίου ουδείς πρέπει να δίνει εμπιστούνη; Πώς, όμως, αυτός ο «σπιούνος» στάλθηκε από τον Χριστόδουλο σε αποστολή στην Ιερουσαλήμ και υπήρξε τουλάχιστον επί ένα χρόνο παρακοιμώμενος του Ειρηναίου; Τυχαίο είναι που ο νυν αρχηγός της ΕΛΑΣ αντιστράτηγος Αγγελάκος αισθάνθηκε την ανάγκη να διαφεύγει τους ισχυρισμούς του Βαβύλη και μάλιστα με τρόπο καθόλου πειστικό; Πόσο συνηθισμένο είναι να ανοίγει ο αρχηγός της Αστυνομίας διάλογο με έναν καταζητούμενο; Τυχαίο είναι που τον ονομάζει ο πρώτης συνέπειες της τηλεοπτικής εμφάνισης Βαβύλη. Η ελληνική κυβέρνηση, μετά και την επιστροφή της επιτροπής ελέγχου που είχε στείλει στην Ιερουσαλήμ και η οποία φυσικά βρήκε ένα απέραντο μπάχαλο, χωρίς αρχή και τέλος, κάλεσε δημόσια τον Ειρηναίο να κάνει το

ιστορικό του χρέος, δηλαδή να παραιτηθεί. Είχε προηγηθεί διαβούλευση του αρμόδιου υφυπουργού Εξωτερικών Σκανδαλάκη με το ΠΑΣΟΚ (συναντήθηκε με τον Χρυσοχοΐδη) και με τα άλλα κόμματα, τα οποία συμφώνησαν σ' αυτή την κίνηση. Ο Ειρηναίος απάντησε με ένα μεγαλοπρεπές «πριτζ». Τους θύμισε ότι είναι ισόβιος και εμμέσως πληγ σαφώς τους είπε ότι αφού τον εξέλεξαν τώρα πρέπει να τον λουστούν. Κι αμέσως μετά τράβηξε για το Αμμάν, για να παζαρέψει τη στήριξη του από τον ιορδανικό βασιλικό οίκο.

Οι «άνθρωποι του Αποστόλη» ξεκίνησαν τα μετασυνέντευξιακά καφριά. Ο συνήγορος του Ι. Βλάχος είπε σε τηλεοπτική εκπομπή ότι ο Βαβύλης είχε στείλει απόρ-

ρητή αναφορά σε κορυφαίο στέλεχος της ΕΥΠ για τα τεκτονίδια στην Ιερουσαλήμ. Και ο «εθνικός ρεπόρτερ» Ζούγκλας πήγε στην εισαγγελέα πρωτοβικών Σωτηροπούλου και κατέθεσε στοιχεία για τις σχέσεις του Βαβύλη με τον Χριστόδουλο και τον διοικητή της ΕΛΑΣ Αγγελάκο, όπως είπε στους δημοσιογράφους. Τί σημαίνει αυτό; Οι Βαβύλης είναι σκληρός παίχτης και ενδεχομένως κρατάει κάποια χαρτιά με τα οποία εκβιάζει. Σημαίνει, όμως, και κάπι άλλο, πολύ πιο σημαντικό. Οτι η κρίση δεν «κουλαντρίζεται» με τίποτα. Ηδη, σύμφωνα με πληροφορίες μας, τις επόμενες μέρες θα δουν το φως της δημοσιότητας νέα στοιχεία για δικαστικά κυκλώματα, ενώ η Βαβυλιάδα θα περάσει

τα διάφορα προγράμματα. Θέστη απόλυτα κατανοητή από τη μεριά της κυβέρνησης, αν αναλογιστούμε τη δεινή δημοσιονομική θέση που βρίσκεται το ελληνικό κράτος. Αν η Κομισιόν τους επιβάλλει ασφαλιστικά μέτρα και τους μπλοκάρει κονδύλια, τότε θα «προσκυνήσουν» χωρίς δεύτερη κουβέντα. Αν υπάρξει μόνο παραπομπή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, τότε δεν θα έχουν πρόβλημα, γιατί θα έχουν όλη την άνεση χρόνου.

Αυτή είναι η εντολή του Καραμανλή προς τον Παυλόπουλο, που χειρίζεται πλέον μόνος του το ζήτημα, αφού και ο Ρουσόπουλος και ο Φώλιας έβγαλαν την ουρά τους απέξω. Αν ο Παυλόπουλος δεν καταφέρει να βρει μια φόρμουλα στο παζάρι με την Κομισιόν, τότε θα πρέπει να κάνει την ηρωική του έξοδο

προαναγγελία ηρωικής εξόδου. Το σημείωνυμε, γιατί η θέση του Καραμανλή είναι ότι το παζάρι με την Κομισιόν πρέπει να έχει ένα ευρώ από τα κονδύλια που χρηματοδοτούν

■ Βασικός μέτοχος

«Σιγή ασυρμάτου» στην κυβέρνηση

■ Παζάρια και εκβιασμοί

Φυσικά και δεν είναι τυχαία η Βαβυλιάδα. Ενας πράκτορας, ένα σκοτεινό πρόσωπο, με μια συνέντευξη έκανε άνω κάτω όχι μόνο το πολιτικό σύστημα υπό τη στενή έννοια του όρου, ολλά το σύνολο των θεσμών της αστικής κοινωνίας. Με όσα είπε και περισσότερο με όσα υπανιχήτηκε ότι γνωρίζει (το λάππο που κρατούσε και στο οποίο υποτίθεται πως έχει όλα τα στοιχεία ήταν ένας πολύ χαρακτηριστικός συμβολισμός) έδωσε νέα ώθηση στα παζάρια και τους εκβιασμούς ανάμεσα στους διάφορους πλούτους του συστήματος εξουσίας, αλλά και στο εσωτερικό κάθε πλούτου, όπου ανταγωνίζονται πολλοί «πιποπόταμοί» και ο καθένας βρίσκει την ευκαιρία να τσαλαπατήσει τους άλλους.

Ιδού οι πρώτες συνέπειες της τηλεοπτικής εμφάνισης Βαβύλη. Η ελληνική κυβέρνηση, μετά και την επιστροφή της επιτροπής ελέγχου που είχε στείλει στην Ιερουσαλήμ και η οποία φυσικά βρήκε ένα απέραντο μπάχαλο, χωρίς αρχή και τέλος, κάλεσε δημόσια τον Ειρηναίο να κάνει το

Ενάμιση μήνα μετά την διακήρυξη της εκεχειρίας μεταξύ της Παλαιστινιακής Αρχής (Π.Α.) και του Ισραήλ, η πρόδοση που έχει γίνει είναι ελάχιστη. Δύο ισραηλινές ανθρωπιστικές οργανώσεις σε έκθεση τους (αποσπάσματα της οποίας δημοσιεύτηκαν απ' τον βρετανικό BBC την περασμένη Τρίτη 29/3/05), αποκαλύπτουν ότι η Λωρίδα της Γάζας εξακολουθεί να παραμένει μια μεγάλη φυλακή. Σύμφωνα με την έκθεση, «είναι ευκολότερο για τους Παλαιστίνιους στο Ισραήλ

■ Παλαιστίνη

Βαλτώνει η εκεχειρία

ή τη Δυτική Οχθη να επισκεφτούν συγγενείς τους στη φυλακή παρά να επικεφτούν ένα συγγενή τους στη Γάζα. Κι αυτό γιατί οι Σιωνιστές παρά τις δεσμεύσεις τους να χαλαρώσουν τα μπλόκα δεν έχουν κά-

■ Αίγυπτος

Πονοκέφαλος Μουμπάρακ

Αν και μικρές σε όγκο, οι διαδηλώσεις που οργανώθηκαν αυτή βρομάδα στην Αίγυπτο ενάντια στον επί 24 χρόνια πρόεδρο της χώρας χάσνι Μουμπάρακ και την τραγική οικονομική κατάσταση αποτέλεσαν πονοκέφαλο για το καθεστώς που απελήσει ότι δεν θα ανεχθεί πλέον άλλες διαδηλώσεις. Σύμφωνα με τον «έκτακτο» νόμο που ισχύει από την εποχή της δολοφονίας του πρώην προέδρου της Αιγύπτου Ανουάρ Σαντάτ το 1981, κάθε διαδήλωση ή συγκέντρωση περισσότερων των πέντε ατόμων χρειάζεται να ζητήσει τρεις μέρες πριν τη διεξαγωγή της ειδική άδεια απ' το υπουργείο Εσωτερικών!

Ετοι, οι διαδηλώσεις που έγιναν από 500 φοιτητές μέσα στο πανεπιστήμιο της Αλεξανδρείας και 2000 στο πανεπιστήμιο Μανσούρα στο Δέλτα του Νείλου την Κυριακή και οπαδούς της Μουσουλμανικής Αδελφότητας στο Κάιρο την ίδια μέρα και την Τετάρτη, ενάντια στην προοπτική μιας πέμπτης θητείας του Μουμπάρακ στο προεδρικό αξίωμα, αντιμετωπίστηκαν σαν παράνομες απ' την κυβέρνηση και χλιάδες μπάτσοι κατέκλυσαν τους δρόμους του Καΐρου για να απαγορέψουν στους διαδηλωτές να πλησιάσουν στο Κοινοβούλιο.

Οι διαδηλώσεις ίσως αποτέλεσουν απαρχή για το ξέσπασμα ενός κινήματος ενάντια στην αιγυπτιακή κυβέρνηση. Ενός κινήματος που δεν το βλέπει με καλό μάτι όχι μόνο το φιλοαμερικάνικο καθεστώς Μουμπάρακ αλλά και οι Αμερικάνοι που προσπαθούν να διεισδύσουν οικόμα πιο βαθιά στην πολιτική ζωή της Αιγύπτου με την πρόσφατη απόφασή τους να προσφέρουν «βοήθεια» 1 εκατομμύριο δολαρίων σε έξι «μη κυβερνητικές οργανώσεις», οι οποίες δεν συμμετείχαν στις διαδηλώσεις, όπως αποκάλυψε η εφημερίδα Αλ-Αχράμ.

αυτές.

Γ' αυτό και παρά την εκεχειρία, στην οποία δεσμεύτηκαν ακόμα και οι παλαιστινιακές οργανώσεις αντίστασης, για πρώτη φορά εκτοξεύτηκαν ξανά ρουκέτες σε ισραηλινό εποικισμό κοντά στη Τζενίν της Δυτικής Οχθης την περασμένη Τρίτη. Την ευθύνη δεν ανέλαβε καμία απ' τις γνωστές οργανώσεις, αλλά οι Ταξιαρχίες του Θαέρ Αμπούλ Καμέλ που για πρώτη φορά, απ' όσο γνωρίζουμε, εμφανίζονται στο προσκήνιο.

Ενα ακόμα πρόβλημα που θα αποτελέσει μεγάλο αγκάθι στη συνέχιση της εκεχειρίας είναι η απαίτηση του Ισραήλ να αφοπλιστούν όλες οι οργανώσεις αντίστασης. Αντ' αυτού, ο

νει τίποτα όλο αυτό το διάστημα, ενώ συνεχίζουν τις συλλήψεις κυππόπτων και τις επιδρομές σε διάφορες πόλεις. Μόλις δύο πόλεις έχουν παρασχωρήσει στην Π.Α. (την Ιεριχώ και την Τουλκάρη) διατηρώντας όμως το στρατό τους γύρω απ'

Συριακή αποχώρηση

Μετά από 29 χρόνια στρατιωτικής παρουσίας στο Λιβανό, η Συρία αποφάσισε τελικά την πλήρη αποχώρηση των στρατευμάτων της από τη χώρα. Σε επιστολή που έστειλε ο υπουργός Εξωτερικών της Συρίας στον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ την περασμένη Τρίτη, αναφέρει ότι τα συριακά στρατεύματα θα αποχωρήσουν πλήρως μέχρι τις ερχόμενες εκλογές της 31ης Μάρτη, καταρρίπτοντας έστι και το τελευταίο πρόσχημα για κυρώσεις στη Συρία.

Την ίδια στιγμή, η περιβόλητη έκθεση του ΟΗΕ για συριακή ανάμικη στη δολοφονία του πρωθυπουργού Ραφίκ Χαρίρι, που υποτίθεται ότι θα

άναβε φωτιές απόδειχθηκε φρύσκα που δε βασιζόταν σε γεγονότα αλλά σε υπανιγμούς και κατηγορίες για ολγωρία των λιβανέζικων αρχών. Μ' αυτό τον τρόπο όμως δε μπορεί να στοιχιοθετήσει κακία κατηγορία.

Εν τω μεταξύ, η πολιτική κρίση στη χώρα συνεχίζεται, με τον πρωθυπουργό Ομάρ Καράμι (που είχε παραιτηθεί μετά τη δολοφονία Χαρίρι και τις διαδηλώσεις της αντιπολίτευσης αλλά επανήλθε μετά από τη μεγάλη συγκέντρωση της Χεζμπολάχ) να δηλώνει ότι θα παραιτηθεί ξανά, εφόσον δε μπορεί να σχηματίσει ούτε καν μεταβατική κυβέρνηση μέχρι τις εκλογές. Την ίδια στιγμή ένα κύμα βομβιστι-

κών επιθέσεων (τρεις μέσα σε δέκα μέρες), για τις οποίες καμία οργάνωση δεν έχει αναλάβει την ευθύνη, περιπλέκουν ακόμα περισσότερο την κατάσταση στο Λιβανό.

Παραλαβάτα, η αντιπολίτευση δεν τολμάει να θέσει ζήτημα αφοπλισμού της Χεζμπολάχ. Επισι, μετά από τη συνάντηση του ηγέτη των Δρούζων μουσουλμάνων (του μόνου δόγματος που βασίζεται στο κληρονομικό δικαίωμα και όχι σε προστυπισμό και του οποίου ηγύνεται δύο φατρίες), Ουαλίντ Τζουμπλάτ, που ηγείται του συνασπισμού της αντιπολίτευσης και του αρχηγού της Χεζμπολάχ σεΐχη Χασάν Νασράλα, την πε-

ρασμένη Κυριακή, ο πρώτος δήλωσε στους δημοσιογράφους ότι δεν τίθεται ακόμα δυσκολότερα τα πρόγραμμα για την αφοπλισμού της Χεζμπολάχ όσο το Ισραήλ κατέχει τα αγροκτήματα Σεμπάτα που ανήκουν στο Λιβανό. Πράγμα που σημαίνει ότι γίνονται ακόμα δυσκολότερα τα πρόγραμμα για την αμερικανική πολιτική, που απαιτεί τον αφοπλισμό της Χεζμπολάχ προκειμένου να την αποχαρακτηρίσει από «τρομοκρατική». Οταν ούτε η λιβανέζικη αντιπολίτευση δεν θέτει τέτοιο ζήτημα, τί μπορεί να κάνει ο Μπους; Να την κατηγορήσει κι αυτή ότι συμπορεύεται με τους «τρομοκράτες»;

Αλλαγή φρουράς

Ηεπανάσταση των ρόδων» στη Γεωργία έφερε στην εξουσία τον αμερικανόφιλο, πρώην υπουργό Δικαιούνης, Σακασβίλι. Η «πορτοκαλί επανάσταση» στην Ουκρανία έφερε στην εξουσία το Γιούσενκο, πρώην πρωθυπουργό του προηγούμενου καθεστώτος. Και τώρα η «επανάσταση της τουλίπας» στην Κιργιζία, όπου οι δύο νέοι ισχυροί άντρες όχι μόνο υπήρξαν κορυφαία κυβερνητικά στελέχη αλλά βρίσκονται σε διαπραγματεύσεις με τους πρώην για την εδραίωση της θέσης τους και τη νομιμή της εξουσίας. Οι υποτιθέμενοι επικεφαλής της «επανάστασης» στην Κιργιζία, που στοιχίσαν τη ζωή σε πέντε διαδηλωτές. Οι νέοι προσωρινός πρωθυπουργός και εκτελών χρέει προέδρου Μπιακίεφ ήταν στενός φίλος του Ακάγεφ και πρωθυπουργός μεχρι το Μάιο του 2002. Παραιτήθηκε και υπέξαρε στην αποθεμάτων χρυσού της χώρας, φυλακίστηκε και στη συνέχεια ήρθε σε κόμμα και πέρασε στην αντιπολίτευση. Και οι δύο φιλοδοξών να πάρουν τη θέση του Ακάγεφ στις επόμενες προεδρικές εκλογές.

Οι ποιόν των δύο νέων ισχυρών αντρών, υποτιθέμενων μη κυβερνητικών οργανώσεων και ιδρυμάτων.

Και στις τρεις χώρες με τις πολύχρωμες «επαναστάσεις» υπάρχουν κάποια κοινωνία. ● Ο ανταγωνισμός ΗΠΑ – Ρωσίας για τον έλεγχο της περιοχής. Σημειώτεον ότι και οι δύο διαθέτουν στη Κιργιζία από μία στρα-

τικοτή βάση.

● Η αφρονή χρηματοδότηση και οργάνωση αντιπολίτευσης στα καθεστώτα δυνάμεων κυρίων από τις ΗΠΑ, μέσω προκτώρων, υποτιθέμενων μη κυβερνητικών οργανώσεων και ιδρυμάτων. ● Το κοινωνικό υπόβαθρο. Η φτώχεια, η ανεργία, η εξαθλίωση των πλατειών λαϊκών μαζών από τη μια και η διαφθορά με τον προκλητικό πλούτο της άρχουσας τάξης από την άλλη. Την πραγματικότητα αυτή εκμεταλλεύονται οι παντοειδείς αυτοαποκαλούμενοι πολέμιοι κατά της διαφθοράς και υπέρμαχοι της δημοκρατίας και τη χρησιμοποιούν ως δύναμη κρούσης για την αλλαγή φρουράς και την αναδιανομή της εξουσίας.

ΚΟΝΤΡΑ

Δύο μήνες έχουν περάσει από τη διαβόητη εκλογές της 30ης Γενάρη και οι νικητές δεν έχουν καταφέρει ακόμη να γενικυρώσουν τις διακορές τους και να μοιράσουν τις υπουργικές καρέκλες για να σχηματίσουν κυβέρνηση. Η 2η σύνοδος στις 29 Μαρτίου της βουλής που προέκυψε από τις εκλογές αυτές κατέληξε σε φιάσκο. Στόχος της συνόδου ήταν η εκλογή προέδρου της βουλής για να μπορέσουν να ξεκινήσουν οι συζητήσεις σχηματισμού του Προεδρικού Συμβουλίου, το οποίο θα επλέξει τον πρωθυπουργό της χώρας. Τα παζάρια, που συνεχίζονταν μέχρι την τελευταία σπηλιά στα παρασκήνια με αποτέλεσμα να καθυστερήσει η έναρξη των εργασιών για τρεις ώρες, απέβηκαν άκαρπα. Παρόλο που οι νικητές των εκλογών είχαν υποτίθεται συμφωνήσει να δοθεί σε Σουνίτη το αξίωμα του προέδρου της βουλής, δεν μπόρεσαν να συμφωνήσουν σε άλλο πρόσωπο ύστερα από την άρνηση του σημερινού διοικού προέδρου του Ιράκ Σεΐχη Άλ - Γιασουάρ να αναλάβει αυτό το πόστο. Ο καυγάς άναψε. Οι Κούρδοι έριχναν τις ευθύνες στους Σίτες, οι Σίτες κα-

τηγορούσαν τους Κούρδους για απληστία και όλοι μαζί τους Σουνίτες, ενώ απαγορεύτηκε η παραπέρα δημοσιογραφική κάλυψη της συνόδου. Τελικά ορίστηκε νέα σύγκλιση της βουλής την Κυριακή 3 Απριλίου.

Τα σημαντικότερα ζητήματα που χωρίζουν τους νικητές των εκλογών, την Ενωμένη Ιρακινή Συμμαχία (Σίτες) και την Κούρδικη Συμμαχία είναι:

- Το στάτους της πετρελαιοφόρων πόλης του Κίρκουκ.
- Η εμμονή των Κούρδων να

■ Ιράκ

Νέο φιάσκο

τους παραχωρείται το 25% από τα έσοδα του πετρελαίου.

- Ο ρόλος του Ιολάμ στο νέο σύνταγμα.

Οι διαφορές στα ζητήματα αυτά δεν είναι εύκολο να γεφυρωθούν. Γι αυτό ακόμη κι αν την Κυριακή υπάρξει συμφωνία στο πρόσωπο του νέου προέδρου της βουλής, το μέλλον προμηνύεται δυσίωνο για όποια κυβέρνηση τελικά προκύψει. Οχι μόνο γιατί οι αντιθέσεις θα βγαίνουν συνεχώς στην επιφάνεια, όχι μόνο γιατί η κυβέρνηση αυτή, τρίν οικόμη σχηματίστε, έχει χάσει την εμπιστούνη ακόμη και του λαού που ψήφισε, αλλά πάνω απ' όλα γιατί οι συνεχιζόμενες επιθέσεις της ιρακινής αντίστασης τροφοδοτούν συνεχώς την αισθητική και υπονομεύουν τους μηχανισμούς που προσπαθούν να στήσουν οι αμερικανοί κατακτητές.

«Μια τεράστια αμερικάνικη φυλακή»

Με τον παραπάνω τίτλο δημοσιεύθηκε στη βρετανική εφημερίδα «Γκράντιαν» (19/3/05) μια σημαντική έρευνα, η οποία έκινα από το Αφγανιστάν με τη διαπίστωση ότι η χώρα αυτή «έχει το κέντρο ενός παγκόσμιου δικτύου κέντρων φυλάκισης, η πρώτη γραμμή στον πολέμο της Αμερικής κατά της τρομοκρατίας» και συνεχίζει με αναφορές σε άλλες χώρες, όπου οι Αμερικανοί έχουν απλώσει τα μεσαιωνικά κολαστήριά τους. Οι δυο δημοσιογράφοι που πραγματοποίησαν την έρευνα επικαλούνται πληθώρα στοιχείων και μαρτυριών πρώην κρατουμένων. Ομως τα στενά περιθώρια της εφημερίδας μας επιτρέπουν να παραθέσουμε μερικά μόνο αποσπάσματα από την εξαιρετικά ενδιαφέρουσα αυτή έρευνα.

«Έξω από την Καμπούλ, το Αφγανιστάν είναι πιο θλιβερό, οι επαφές του είναι πιο δυστρόσιτες και άναρχες απ' ότι, τι ήταν υπό το καθεστώς των Ταλιμπάν. Αν θελει κάποιος να φύγει από την πόλη, πρέπει να το κάνει με αυτοκινητοπομπή. Το Αφγανιστάν είναι ο τόπος όπου οι άνθρωποι είναι εύκολο να εξαφανιστούν και επικίνδυνο να ερευνήσει κανείς για την τύχη τους. Ακόμη και ανθρωπιστικές οργανώσεις, όπως οι Γιατροί χωρίς Σύνορα, αναγκάστηκαν να φύγουν ύστερα από τη δολοφονία πέντε μελών τους τον περασμένο Ιούνιο. Μόνο οι αμερικανικές δυνάμεις με 17.000 άντρες, με τα χάμβι και τα επιθετικά ελικόπτερα άποτα ελέγχουν το έδαφος και έχουν χρησιμοποιήσει το φόρτο και την αβεβαιότητα που κυριαρχούν στη χώρα για να πρωθήσουν μια δρακόντεια φάση στον πολέμο κατά της τρομοκρατίας. Το Αφγανιστάν έχει γίνει το νέο Γκουαντανάμαντο».

Η Ουάσιγκτον αρέσκεται να επιδεικνύει το Αφγανιστάν ως ένα υπόδειγμα για το πώς ένα σκληρό καθεστώς αντικαταστάθηκε από τη δημοκρατία. Ομως ακτιβιστές για την ανθρώπινη δικαιοώματα και αφγανοί πολιτικοί κατηγορούν τον αμερικανικό στρατό ότι έχει κάνει το Αφγανιστάν το κέντρο ενός παγκόσμιου δικτύου κέντρων κράτησης, όπου οι φυ-

λακισμένοι κρατούνται σε απομόνωση και υποβάλλονται σε βασανιστήρια. Η μυστικότητα που το περιβάλλει εμποδίζει κάθε πραγματική ανεξάρτητη έρευνα. Το σύστημα κράτησης στο Αργανιστάν λειτουργεί ολοκληρωτικά έξω από τους διεθνείς κανόνες, ωστόσο είναι μόνο ένα τμήμα ενός πολύ μεγαλύτερου και ποφερού δικτύου φυλακών, το οποίο εμείς μόνο τώρα αρχίζουμε να αντιλαμβάνουμε, μας είπε ο Μάικλ Πόσανερ, διευθυντής του αμερικανικού Παραπτηρίου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα».

Στη συνέχεια αναφέρονται στο δύσκολο ταξίδι τους προς την πόλη Γκαρντέζ, μια εμπορική πόλη, στην οποία δεσπόζουν δυο ταχέως επεκτεινόμενες αμερικανικές βάσεις.

«Εκεί συναντήσαμε το Ντόκτορ Ραφιέλ Ουάλιχ Μπαϊντάρ, περιφερειακό διευθυντή της Ανεξάρτητης Αφγανικής Επιτροπής για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, που ιδρύθηκε το 2003 με χρηματοδότηση από το Αμερικανικό Κογκρέσο για να ερευνά τα περιστοτικά κατάρχοσης εξουσίας από τοπικούς πολέμαρχους και να διασφαλίσει την προστασία των δικαιωμάτων των γυναικών και των παιδιών. Στο γραφείο του στο κέντρο της Γκαρντέζ, μας έδειξε ένα τοίχο με αρχεία. Ολού το πάνω σε μια αμερικάνικη φυλακή. Οταν η οικογένειά του κλήθηκε για να παραλάβει το ππάρωμά του, της δόθηκε ένα χαρτονόμισμα των 100 δολαρίων για τη μεταφορά με τοξίδι, χωρίς καμία εξήγηση».

Οι μεταφορές κρατούμενων διασχίζουν τη χώρα ανάμεσα σε ένα επεκτεινόμενο δίκτυο εγκαταστάσεων κράτησης. Εκτός από τα στρατόπεδα στην Γκαρντέζ, πιστεύεται ότι υπάρχουν αμερικανικές εγκαταστάσεις κράτησης στη πόλη Κοοτ, Ασανταμπάντ και Τζαλαλαπάντ, καθώς και ένα επίσημο αμερικανικό κέντρο κράτησης στην Καντοχάρ. Υπήρχουν επίσης περισσότερες από 20 εγκαταστάσεις σε απομακρυσμένα αμερικανικά συγκροτήματα, οι οποίες συμπληρώνουν ένα μεγαλύτερο «κέντρο συγκέντρωσης» στην αμερικανική αεροπορική βάση Μπαϊγκράμ. Η CIA έχει μια εγκατάσταση στην βάση Μπαϊγκράμ και μια άλλη σε ένα εγκαταλειμμένο εργοστάσιο τούβλων βόρεια της Καμπούλ. Περισσότεροι από 1500 άνθρωποι από το Αφγανιστάν και πολλές άλλες χώρες υπολογίζεται ότι κρατούνται σε τέτοιες φυλακές, αν και κανές δεν γνωρίζει τον πραγματικό αριθμό, γιατί οι αμερικανικοί στρατός αφού τον πραγματοποιεί αριθμητικά την παρατηρητική της δραστηριότητα, θα αντέγραψεν τις διευθύνσεις και τα τηλέφωνα. Κάθε κρατούμενος πρέπει να διατηρεί απόλυτη σιωπή. Ακούγατα ελικόπτερα που πετούσαν από πάνω μας. Κάθε στιγμή έπαιρναν και έφερναν κρατούμενους. Υπήρχαν επίσης κελιά κάτω από μένα, υπόγεια. Επειτα από τρεις μέρες με έφεραν πίσω στην Κοοτ και με απελευθέρωσαν, χωρίς καμία εξήγηση....

Παρόλο που πολλοί Αφγανοί πανηγύρισαν την πτώση των Ταλιμπάν, έχουν από καιρό χάσει την εμπιστούνη τους στην αμερικανική στρατού. Στην Καμπούλ, ο Ναντέρ Ναντέρι, από την Επιτροπή Ανθρώπινων Δικαιωμάτων, μας είπε: ότι το Αφγανιστάν μετατρέπεται σε μια τεράστια αμερικάνικη φυλακή. Αυτό που έχουμε εδώ είναι μια στρατιωτική στρατηγική που γεννά σοβαρές παραβιάσεις των ανθρώπων δικαιωμάτων, ένα σύστημα του οποίου το Αφγανιστάν είναι μόνο ένα τμήμα. Τους τελευταίους 18 μήνες η Επιτροπή έχει καταγράψει περισσότερες από 800 παραβιάσεις των ανθρώπων δικαιωμάτων που διαπράχτηκαν από τον αμερικανικό στρατό.

Η αργανική κυβέρνηση κατ' ίδιαν συμφέρεται τους φόρους του Ναντέρι. Ενας υπουργός, που ζήτησε να μη δοθεί το όνομά του, μας είπε: Η Ουάσιγκτον επιδεικνύει το Αφγανιστάν ως μια αναπτυσσόμενη δημοκρατία και ο αμερικανικός στρατός μας καταπιέζει σκόπιμα, χρησιμοποιώντας τη χώρα μας για να φιλοξενεί ένα σύστημα φυλακών που φαίνεται ότι διοικείται αυθαίρετα, δε-

σποτικά, χωρίς να δίνουν λογαριασμό σε κανένα.

Αυτό που διαφαίνεται είναι ότι υπάρχει σχέδιο να αντικατασταθεί το Γκουαντανάμαντο από το Αφγανιστάν. (Οι δύο δημοσιογράφοι αφού εξηγούν ότι το Γκουαντανάμαντο έχασε την πρακτικότητά του, γιατί οι διαδικασίες που εφαρμόζονται προσκρούουν σε νόμους και αποφάσεις αμερικανικών δικαστηρίων, συνεχίζουν). Το σχέδιο έγινε σαφές την περασμένη βδομάδα, όταν το Πεντάγωνο ανακοίνωσε ότι οι μισοί από τους 540 περίπου κρατούμενους στο Γκουαντανάμαντο πρόκειται να μεταφερθούν σε φυλακές στο Αφγανισ

Kai tóra tí;

Οσοι και όσες έδωσαν την παραμικρή βάση στις προεκλογικές υποσχέσεις της ΝΔ οφείλουν να παραδεχτούν ότι είναι πολιτικά αφελείς. Το ίδιο και όσοι/ες έδωσαν την παραμικρή βάση στις επαναλαμβανόμενες πρωθυπουργικές και υπουργικές διαβεβαιώσεις για «πίπια προσαρμογή». Είναι μια παραδοχή εύκολη και δεν είναι η πρώτη φορά που θα γίνει. Ουκ ολίγες φορές ο εργαζόμενος κόσμος αποδείχτηκε εύπιστος έναντι της κοινωνικής δημαρχίας των αστικών κομμάτων.

Το ζήτημα, όμως, δεν είναι αυτό. Το ζήτημα είναι να βρούμε τους λόγους για τους οποίους οι εργαζόμενοι πέφτουν θύματα της κοινωνικής δημαρχίας. Το ζήτημα είναι να μάθουμε να αναλύουμε την οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα με βάση τα δικά της δεδομένα και όχι με βάση τις όποιες πολιτικές διακρύζεις. Και το μέγα ζήτημα είναι ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΩΡΑ, που έχουμε πλέον δεδομένο ότι η επίθεση ξεκίνησε και δεν θα σταματήσει μόνο στα σκληρά φορομποχτικά-ληστρικά μέτρα που ανακοίνωσε ο Αλογοσκούφης.

Η κυβέρνηση συμπεριφέρεται ως μια τυπική κυβέρνηση της κεφαλαιοκρατίας. Εχει να αντιμετωπίσει ένα υπαρκτό τεράστιο έλλειμμα, αποτέλεσμα όχι κάποιας γενναίας κοινωνικής πολιτικής (αυτό ούτε οι νεοφιλελεύθεροι δεν τολμούν να το ισχυριστούν σήμερα), αλλά της χρόνιας ρεμούλας που επικρατεί στο δημόσιο τομέα, της απομύζησής του από τους «εθνικούς στυλοβάτες» καπιταλιστές και του μεγάλου πλιάτσικου της Ολυμπιάδας. Αυτό το τεράστιο έλλειμμα πρέπει να αρχίσει να καλύπτεται, όχι γιατί το επιβάλλουν οι Βρυξέλλες, αλλά γιατί το απαιτεί η ίδια η ανάγκη της δημοσιονομικής διαχείρισης.

Υπάρχουν βασικά δύο τρόποι για να αρχίσει να καλύπτεται το έλλειμμα. Ο ένας είναι η επιβολή (τακτικής ή έκτακτης ή και τα δύο) ΑΜΕΣΗΣ φορολογίας στο μεγάλο κεφάλαιο, που ειδικά τα τελευταία χρόνια καταγράφει «τρελά» ποσοστά επτίσιων αυξήσεων των κερδών του. Τον τρόπο αυτό η κυβέρνηση τον απέκλεισε ασυζητητί. Οχι μόνο δεν προτίθεται να καταφύγει σε φορολόγηση του κεφάλαιου, αλλά με τον τελευταίο φορολογικό νόμο προχώρησε σε μια ακόμα προκλητική μείωση της φορολογίας κερδών. Ο δεύτερος τρόπος είναι η αύξηση της ΕΜΜΕΣΗΣ φορολογίας, αυτής που επιβάλλεται σε κάθε προϊόν ή υπηρεσία που αγοράζουμε (ΦΠΑ) και κάποιας που αφορά ορισμένα προϊόντα (ειδικοί φόροι κατανάλωσης). Πρόκειται για την πιο απεχθή κοινωνικά μορφή φορολογίας, γιατί την πληρώνουν οι εργαζόμενοι που αποτελούν το πλατύ καταναλωτικό κοινό (να μη φας, να μη ντυθείς, να μη ζεσταθείς, να μη μετακινθείς δεν γίνεται). Αυτόν τον τρόπο επέλεξε η κυβέρνηση, εξέλιξη που ήταν αναμενόμενη, ειδικά όταν δεν υπήρξε προληπτική λαϊκή αντίδραση.

Πώς μπορούν να αντιδράσουν οι εργαζόμενοι; Να προσπαθήσουν να πάρουν πίσω αυτά που τους αρπάζουν. Να εκστρατεύσουν κατά της κυβέρνησης, απαιτώντας την κατάργηση των εμμέσων φόρων στα είδη πλατιάς κατανάλωσης. Αλλά και να αγωνιστούν για αυξήσεις στους μισθούς και τα μεροκάματα, για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν το νέο (αλυσιδωτό) κύμα ακρίβειας.

Δεν ήταν τα γνωστά φραστοταρία της Γαλάζιας Στρατιάς - Χρυσής Αυγής που κατέβασαν την αλβανική σημαία στο γήπεδο της Νέας Σμύρνης. Αδιάψευστος μάρτυρας η φωτογραφία. Πιτσιρικάδες ήταν, παιδιά του Λυκείου. Κι αυτό είναι το χειρότερο. Γιατί δείχνει πως κανείς διοισθαίνει από τον χουλιγάνικο χαβάλε στο ρατσισμό και τον εθνικισμό.

■ Κριτήριο

Το «σενάριο» που θα επιλέξει ο Καραμανλής για να προχωρήσει η ιστορία με το βασικό μέτοχο διαδεύτει τα διαπραγματευτικά καύσιμα του ελληνικού κράτους στην ευρωενωσιακή πίστα. Αν ο Καραμανλής επιλέξει την εμμονή στο νόμο και έρθει σε σύγκρουση με την Κομισιόν, διασφαλίζεται ακόμα μπόλικα καύσιμα στο ρεζερβουάρ. Αν επιλέξει το δρόμο της συνδιαλλαγής, διασφαλίζεται πως το σαραβαλάκι έχει μείνει εντελώς. Βέβαια, καμιά φορά η εκτίμηση είναι λάδιος, γιατί δεν γίνεται από «ουδέτερο» όργανο μέτρησης, αλλά από ανθρώπους. Ετσι είναι η πολιτική. Ομως, ο τρόπος που σκέφτονται και αποφασίζουν οι πολιτικοί δείχνει και τι καύσιμα έχουν στο ρεζερβουάρ τους.

■ Ξεδιάντροποι

Πήγε ο Χρυσόδουλος στον Εβρο και μοιράστηκε 21.000 ευρώ σε οικογένειες που έχουν πληγεί από πλημμύρες. 21.000 ευρώ, δηλαδή 7 εκατομμύρια δραχμές, ποσό ασήμαντο μπροστά στα δισ. που χορεύουν τον τρελό χορό τους στα παγκάρια των δεσποτάδων, στις ανώνυμες εταιρίες που συστήνουν και στους λογαριασμούς τους στις ελεβετικές τράπεζες. Δεν είναι σε δέση ούτε μια καλοστημένη επικοινωνιακή φιέστα να στήσουν. Η απομόνωσή τους από την πλειοψηφία του λαού, που κάθε άλλο παρά άπιστος είναι, είναι ολοκληρωτική.

■ Ζόρια

Πριν λίγο καιρό, σε τηλεοπτική εκπομπή αποκαλύφτηκε πως ο Θεόκλητος «κληρονόμησε» ακίνητη περιουσία μιας ευκατάστατης κυρίας και την πούλησε. Ουδείς ασχολήθηκε. Ο Αμβρόσιος, όμως, είχε την απυχία να πέσει πάνω στην... βουλευτή Σελήνη, κατά κόσμον Ελένη Κούρκουλα, και κατά το κοινώς λεγόμενο την πάτησε. Γιατί η Κούρκουλα την κυνηγάει την υπόδεση της δείσις της, που την «κληρονόμησαν» ο Αμβρόσιος και ο... λογιστής μιας εταιρίας της μητρόπολης Καλαβρύτων, και έχει τη δυνατότητα να μην την αφήσει να διαφέρει. Οσο για τον πρώην χωροφύλακα Αμβρόσιο, δεν πείθει κανένα με τις αναφορές του στο Θεό και στη «σιωπή» των

■ Διότι δεν συνεμφώθη

Όταν το 1992 ο Μπόμπι Φίσερ, ένας από τους μεγαλύτερους σκακιστές όλων των εποχών και ο μόνος Αμερικανός που μπόρεσε να πάρει παγκόσμιο τίτλο, έδωσε σε έναν σκακιστικό αγώνα με τον Μπορίς Σπάσκι στο Βελιγράδι, σπάζοντας το εμπάργκο που είχε επιβληθεί από τη «διεθνή κοινότητα» στη Σερβία, αρκετοί ήταν εκείνοι που είπαν πως το έκανε για τα λεφτά (γράφτηκε ότι πήρε 3,5 εκατ. δολάρια). Η αμερικανική κυβέρνηση, όμως, δεν χαμπάριασε από τέτοια. Του πήραν την ιδαγόνεια, του ακύρωσαν το διαβατήριο, έβγαλαν ένταλμα σύλληψης σε βάρος του και ουσιαστικά του απαγόρευσαν την είσοδο στην Αμερική. Ο Φίσερ δεν τους είχε ανάγκη. Ταξίδευε ανά τον κόσμο και έβγαζε όσα λεφτά ήθελε από το επαγγελματικό σκάκι. Μέχρι που το 2001 όλος ο κόσμος κατάλαβε πως ο Φίσερ δεν πήγε να πάιξε στο Βελιγράδι για τα λεφτά. Αμέσως μετά την 11η Σεπτεμβρίου, κατήγγειλε την εγκληματική αμερικανική πολιτική ως υπεύθυνη για το χτύπημα στους διδύμους πύργους και πήρε το μέρος των αεροπειρατών της Αλ Κάιντα. Ο εθριαίος Φίσερ δεν δίστασε να καταγγείλει το εθριαϊκό λόρμπι των ΗΠΑ. Τότε ήταν που οι Αμερικανοί επανενεργοποίησαν το ένταλμα σύλληψης σε βάρος του. Καμιά χώρα, όμως, δεν τολμούσε να το κάνει, μέχρι που βρέθηκε τις προάλλες η Ιαπωνία, που τον συνέλαβε και τον έκλεισε στη φυλακή με το αιτιολογικό ότι χρησιμοποιούσε... ληγμένο αμερικανικό διαβατήριο. Ο Φίσερ και πάλι δεν τους είχε ανάγκη. Εμεινε στη φυλακή 8 μήνες, μέχρι που η Ιαπωνία του πρόσφερε την υπηκοότητά της, ύστερα από ειδική ψηφοφορία στο κοινοβούλιο της χώρας. Ετσι, ο Φίσερ βγήκε από τη φυλακή και πέταξε για τη νέα του πατρίδα, εξαπολύοντας μύδρους κατά του Μπους και του Ιαπωνιανού πρωθυπουργού Κοιζούμι, για τους οποίους είπε ότι «έιναι εγκληματίες πολέμου και δέλουν κρέμασμα».

Πόσο αλλιώτικα δια ήταν τα πράγματα αν και άλλοι διάσημοι αδλητές, καλλιτέχνες και διανοούμενοι σε όλο τον κόσμο ακολουθούσαν το παράδειγμα του «τρελού» Μπόμπι Φίσερ, αυτής της σκακιστικής ιδιοφυΐας που δεν αναπαύτηκε στις δάφνες και τα λεφτά του, αλλά έπρεξε όπως του επέβαλε η ευαισθησία του.

Ειρηναίος μπροστά του. Κοντολογίς, ο Ειρηναίος λέει ψέματα.

Ο Χριστόδουλος διαψεύδει τον Βαβύλη και υποστηρίζει ότι δεν τον έστειλε αυτός στην Ιερουσαλήμ. Ομως, αυτό είχε αποκαλυφθεί πολύ πριν συνεντευξιαστεί ο Βαβύλης στον Τριανταφύλλοπολο. Ο Βαβύλης απλά επιβεβαίωσε αυτά που ήδη είχαν δει το φως της δημοσιότητας. Κοντολογίς, ο Χριστόδουλος λέει ψέματα. Τα παραπέρα συμπεράσματα δικά σας.

ΥΓ: Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι ο Χριστόδουλος γνώριζε τον Βαβύλη από την εποχή που ήταν στο Βόλο. Είναι δυνατόν να πιστέψει κανείς τον ισχυρισμό Χριστόδουλου, ότι ξαναείδε τον Βαβύλη στην Ιερουσαλήμ, παρατρεχόμενο του ενδρονιζόμενου Ειρηναίου, και απλώς χάρηκε που το παιδί... πήρε τον καλό δρόμο; Θυμηθείτε ότι στη σημερινή συνέντευξή του στον Χατζηνικολάου ο Χριστόδουλος προσποιήθηκε πως δεν θυμόταν αν είχε ξαναδεί τον Βαβύλη στην Αθήνα, πριν τον δει στην Ιερουσαλήμ. Τί φοβάται και απέκτησε τόσο... ασθενή μνήμη;

■ Πυροβολημένοι

Περαστικοί από την Ομόνοια νωρίς το μεσημέρι της 25ης Μάρτη κοντοσταθήκαμε και κάναμε για λίγο χάζι την παρέλαση. Περνούσαν πεζοπόρα τμήματα, βαριεστημένα, με κάπι χοντρομπαλάδες αξιωματικούς μπροστά να κοντεύουν να τους πέσουν τα σπαθιά από τα χέρια και να βαδίζουν με τα πόδια ανοιχτά, προφανώς επειδή είχαν συγκαεί. Εκεί, βλέπετε, τέλειωνε η παρέλαση και τα χάν φτύσει, άμαδοι καθώς είναι σε τόσο περπάτημα και μάλιστα συντεταγμένο. Ξαφνικά ακούσαμε ρυθμικές κραυγές. Ήταν ένα τμήμα των ΟΥΚ, που φώναζε κάτι άναρδρα συνδήματα. Δεν καταλάβαμε τί ακριβώς έλεγαν, αλλά η κατάληξη ακουγόταν καθαρά: «Ελλάδα σ' αγαπώ». Με το που οι στρατόγκαυλοι έφτασαν μπροστά μας εξακολουθώντας τις άναρδρες κραυγές τους (μας δύμιζαν κάτι b-movies με αμερικανούς πεζοναύτες) ακούσαμε φωνές και από το πεζοδρόμιο: «Έτσι μπράθο ΟΥΚ, γαμήστε την Τουρκία» και άλλα παρόμοια. Ήταν καμιά δεκαπενταριά [προφανώς χρυσαυγίτες], που φαίνεται ότι ακολουθούσαν το συγκεκριμένο τμήμα σε όλη τη διάρκεια της παρέλασης από το πεζοδρόμιο. Ήταν πραγματικά εκστασιασμένοι, κυριολεκτικά μες στη μαστούρα, χοροπηδούσαν για να βλέπουν πάνω από τα κεφάλια των δεσπών, ενώ ο κόσμος τους κοιτάζει παραξενεμένος, μη μπορώντας να καταλάβει από πού έπεσαν αυτά τα UFO. Το δέαμα δεν ήταν για να οργιστείς, ήταν κυριολεκτικά για γέλια.

■ Συνάντηση πνευμάτων

«Για να διακριθεί κάποιος στην Ιταλία πρέπει να είναι ή γκέι ή κομμουνιστής» (Σίλβιο Μπερλουσκόνι).

«Δυο πράγματα δεν έγινα στη ζωή μου, πούστης και κομμουνιστής» (Αριστολος Βαβύλης).

■ Αθώβητος

Ποιο είναι εκείνο το κυβερνητικό στέλεχος που βγαίνει όχι μόνο αλώβητο αλλά και ενισχυμένο από την κρίση με τον βασικό μέτοχο; Ο Σουφλιάς, βέβαια, που είχε εκφράσει εξαρχής τη διαφωνία του (εσωτερικά στην κυβέρνηση) και δημόσια τις επιφυλάξεις του και ύστερα σιώπησε, περιμένοντας τις εξελίξεις που τον δικαίωσαν. Τί σημαίνει αυτό; Οτι κανείς από τους φιλόδοξους βαρόνους (Παυλόπουλος, Ρουσόπουλος, Αλογοσκούφης κ.λπ.) δεν μπορεί να τη βγει στο σαρακατάστο. Ο Σουφλιάς που είχε το στίγμα του «λούζερ» για πρώτη φορά πέτυχε διάνα στην πολιτική του καριέρα.

■ Μαλάματα

Αμαί έχει τέτοιους φίλους τί να τους κάνει τους εχθρούς ο Χριστόδουλος; Ιδού τί έγραφαν πρωτοσέλιδα την περασμένη Δευτέρα, με την Βαβυλιάδα στο φόρτε της, ο «Άδεσμευτος» του Ρίζου και η «Αυριανή» του Κουρή, οι μόνες φυλλάδες που υπερασπίζονται μαχητικά τον αρχιεπίσκοπο: «Άδεσμευτος»: «Οσα είπε ο διώκομενος πρεζέμπορας και σκοτεινός πράκτορας...». «Αυριανή»: «Η σκευωρία σε βάρος του Χριστόδουλου κατέρρευσε παταγωδώς, αφήνοντας εκτεθειμένο όχι μόνο τον καταζητούμενο πρεζέμπορα...». Αυτόν τον πρεζέμπορα, όμως, δεχόταν στην αρχιεπισκοπή ο Χριστόδουλος και με χαρά τον έβλεπε στην Ιεροσόλυμα να λύνει και να δένει στην ακολουθία του Ειρηναίου. Ενας πρεζέμπορας στην αυλή ενός πατριάρχη και συνομιλητής ενός αρχιεπίσκοπου; Δεν νομίζετε ότι δεν περιποιεί τιμή σε κανένα τους αυτό το γεγονός; Νομίζετε πως ο κόσμος ξέχασε τα καλά λόγια που είπε για τον Βαβύλη ο Χριστόδουλος, στη συνέντευξή του στον Χατζηνικολάου;

Είναι φανερό πως όσα λένε οι υπουργοί της ΝΔ, με προεξάρχοντα τον Παυλόπουλο, για υπεράσπιση του Συντάγματος εναντί του τσαμπουκά της Κομισιόν, είναι για την τιμή των όπλων. Η κυβέρνηση αναζητά ήδη τρόπο για να αλλάξει το νόμο της για τον βασικό μέτοχο και ενδεχομένως, για να κερδίσει λίγο χρόνο και να μπορέσει να διαπραγματευθεί στο παρασκήνιο, χωρίς την πολιτική πίεση που δέχεται αυτή τη στιγμή, να δεσμευτεί στην Κομισιόν ότι θα ξεκινήσει διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος. Το γεγονός ότι ο ίδιος ο Καραμανλής, μολονότι έχει αναμφιχθεί στην υπόθεση και έχει κολύψει τους υπουργούς του, δεν πετάει κορόνες, ούτε κάνει λόγο για υπεράσπιση του Συντάγματος, αλλά αφήνει ανοιχτό το παράθυρο για διαπραγμάτευση με στόχο τη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις της Κομισιόν, αποτελεί το καλύτερο επιχείρημα γι' αυτή μας την εκτίμηση.

Μπανανία χαρακτήριζε την Ελλάδα στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», σημειώνοντας εύστοχα πως αν στη θέση της ήταν η Γερμανία ή η Γαλλία η Κομισιόν δεν θα είχε τα κότσια να συμπεριφέρει με τόσο ιτα-

χώρες-μέλη. Είναι μια λειτουργία που στηρίζεται στην εικήνωρη εθνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων στα θεματικά όργανα της Κοινότητας. Και εντελεί θα σου θυμίσει ότι στην τελευταία αναθεώρηση του Συντάγματος (Ψήφισμα της 6 Απριλίου 2001 της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων) προστέθηκε το περιβόλητο άρθρο 28, το οποίο συνοδεύεται με την ερμηνευτική δήλωση ότι «αποτελεί θεμέλιο για τη συμμετοχή της Χώρας στις διαδικασίες της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης». Η παράγραφος 2 αυτού του άρθρου αναφέρει τα εξής:

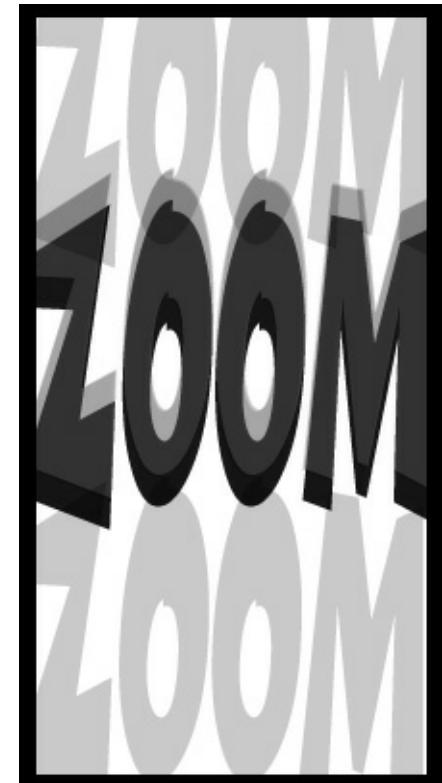
«Για να εξυπηρετηθεί σπουδαίο εθνικό συμφέρον και να προσαχθεί η συμφωνία με άλλα κράτη, μπορεί να αναγνωρισθούν, με συνθήκη ή συμφωνία, σε όργανα διεθνών οργανισμών αρμοδιότητες που προβλέπονται από το Σύνταγμα. Για την ψήφιση νόμου που κυρώνει αυτή τη συνθήκη ή συμφωνία απαιτείται πλειοψηφία των τριών πεμπτών του όλου αριθμού των βουλευτών».

Οπως είναι γνωστό, πολλοί περισσότεροι από 180 βουλευτές έχουν κυρώσει τις Συνθήκες, από τις οποίες αντλεί τη δύνα-

ζόνας Πρ. Παυλόπουλος και οδήγησε τον Καραμανλή, ως μη όφειλε, σε μια παταγώδη πολιτική ήττα.

Μα αυτή είναι λογική μπανανία, θα μις πουν οι φλογεροί πατριώτες του πολιτικού μας συστήματος. Γιατί τότε η Ελλάδα να συμμετέχει στην ΕΕ; θα συμπληρώσουν τινές εξ αυτών.

Ος προς τη μπανανία έχουν δίκιο. Το προγματικό ερώτημα, όμως, δεν είναι αν η Ελλάδα συμπεριφέρεται στην ΕΕ με λογική μπανανία, άλλα αν μπορεί να συμπεριφέρεται με διαφορετικό τρόπο. Για να το απαντήσουμε, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε για ποια Ελλάδα μιλάμε. Γιατί η Ελλάδα δεν είναι κάτι το μεταφυτό, του τύπου «τί είν' η πατριδά μας...», αλλά κάτι που πρέπει να προσδιορίζεται με σαφήνεια ως προς το ταξικό του περιεχόμενο. Είναι ακριβώς αυτό που παραβλέπουν σκόπιμα οι οριστεροπατριώτες.

Η Ευρωπένωση και οι δυο Ελλάδες

μό τρόπο και αν αποτολμούσε να δημιουργήσει ζήτημα, όπως συνέβη με την υπέρβαση της τιμής-στόχου για το Ελλειμμα από Γερμανία και Γαλλία, οι δυο ιμπεριαλιστικές ηγετίες δυνάμεις της ΕΕ θα αγνοούσαν επιδεικτικά τις προειδοποιήσεις των Βρυξελλών, θα έφερναν το θέμα στο Συμβούλιο και εκεί θα επέβαλαν τη θέληση τους.

Μπορεί μια ελληνική κυβέρνηση να κάνει το ίδιο; Η απάντηση είναι όχι. Μόνο κάτι «φαρεμένο» Πασόκοι θ' αρχίσουν να σου λένε για τον «μεγάλο Ανδρέα», που «ολώνιζε» στην ΕΟΚ και «υπερασπίζοταν μαχητικά και αποτελεσματικά τα ελληνικά συμφέροντα». Και οι οπτούντων στον Περισσού, οι οποίοι, επειδή έχουν εγκαταλείψει προ πολλού κόστος. Οι μόνοι που δεν εννοούν να το καταλάβουν αυτό είναι η ηγεσία του Περισσού και ο... Εβερτ, που το 'χει ψιλοχαμένο, γι' αυτό και πετάει κορόνες του τύπου «ον είναι να μας πειράζουν το Σύνταγμα, τότε να φύγουμε από την ΕΕ». Η Κομισιόν υπήρξε σαφέστατη στην επιστολή που έστειλε διά της επιπρόπου Μακρί: Οχι μόνο ο εκτελεστικός νόμος, αλλά και το άρθρο 14 παράγραφος 9 του ελληνικού Συντάγματος αντίκειται στο πρωτογενές και παράγωγο κοινοτικό δίκαιο, γι' αυτό και πρέπει να τροποποιηθούν σε τρόπο ώστε να είναι συμβατά μ' αυτό.

Η αναφορά της Κομισιόν στο Σύνταγμα μπορεί να είναι διαπραγματευτικό χαρτί. Βάζει και τα δύο, Σύνταγμα και εκτελεστικό νόμο, για να πετύχει μόνο την κατάργηση του νόμου. Σε τελευταία ανάλυση, μια ανενεργή συνταγματική διάταξη ουδέ

■ Φτηνιάρικη δημαγωγία

Είναι άπαιχτος ο Μεμάς ο Γιακουμάτος. Εβγολέ πανηγυρική ανακοίνωση για να μας ενημερώσει ότι «μέσα σε μόλις ένα εξάμηνο από την ανάληψη της εξουσίας από τη ΝΔ το ποσοστό ανεργίας μειώθηκε δραματικά». Και γιατί παρακαλώ; Γιατί σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΣΥΕ, στο πρώτο τρίμηνο του 2004 (κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ) ο δείκτης ανεργίας ήταν 11,3%, ενώ στο τρίτο τρίμηνο (κυβέρνηση ΝΔ) έπεισε στο 10,1%!

Και πώς έγινε αυτό, όταν το Σεπτέμβρη του 2004 οι άνεργοι ήταν 488.000 και το Δεκέμβρη ανέβηκαν στους 527.000; Ο γίγας Μεμάς δεν καταλαβαίνει από τέτοια. Οι άνεργοι μπορεί να αυξάνονται, όμως με λίγη... δημιουργική λογιστική, τουτέστιν με αλλαγή της μεθοδολογίας μέτρησης, το ποσοστό μπορεί να πέφτει. Άσε που μπαίνουν στη μέση και συγκυριακοί παράγοντες, όπως τα εποχικά σκαμπανεβάσματα της ανεργίας. Ούτε τολμά ο Γιακουμάτος να κάνει σύγκριση του τρίτου τριμήνου του 2004 με το αντίστοιχο τρίμηνο του 2003, που αποκαλύπτει δραματική αύξηση της ανεργίας. Είπαμε, όμως, αυτά είναι ψηλά γράμματα. Προκειμένου να δημιουργήσουν τα στελέχη της κυβέρνησης επιστρατεύουν ακόμα και τα πιο φτηνιάρικα επιχειρήματα, ξεχνώντας ότι το φέμα έχει κοντά ποδάρια.

■ Συνάντηση αντεργατικών πνευμάτων

Την Κυριακή, σε συνέντευξή του στην «Απογευματινή», ο Αλογοσκούφης ανήγγειλε ότι από το φθινόπωρο η μονιμότητα καταργείται για τους νεοπροσλαμβανόμενους στις ΔΕΚΟ. Για όσους θα προσλαμβάνονται από εδώ και πέρα «σταδιακά θα ισχύει το καθεστώς που ισχύει στον ιδιωτικό τομέα».

Τη Δευτέρα, ο Μάνος κατέθεσε πρόταση νόμου με την οποία προτείνει να μην καλύπτονται από τους Γενικούς Κανονισμούς Προσωπικού ούτε να προσλαμβάνονται μέσω ΑΣΕΠ οι υπαλληλοί των ΔΕΚΟ μετά την 1.7.2005. Δηλαδή, συμφωνεί απόλυτα με τον Αλογοσκούφη και προτείνει επιτάχυνση της σχετικής ρύθμισης.

Στη ΓΣΕΕ και ειδικά στον πρόεδρο της, που τυγχάνει και μέλος του νέου καθοδηγητικού οργάνου του ΠΑΣΟΚ, η οποία κατήγγειλε ότι η πρόταση Μάνου «αποκαλύπτει το αντικοινωνικό και επί της ουσίας ανελεύθερο πρόσωπο του νεοφιλελευθερισμού σε όλες τις οργανωτικές εκφράσεις του», θα θέλαμε να θυμίσουμε ότι ο Μάνος είναι βουλευτής χάρη στο Γιωργάκη, που τον έβαλε σε εκλόγιμη θέση στο Ψηφοδέλτιο Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ, εκτιμώντας όπως έλεγε τότε- τις σημαντικές ιδέες του που πρέπει να εκφράζονται και στη Βουλή.

■ Αναθεωρημένο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης

Κρίση και αντιλαϊκότητα

Την Τρίτη, όταν παρουσίαζε το αναθεωρημένο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης (ΠΣΑ) στους δημοσιογράφους, ο υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών Γ. Λαζαρίδης ήταν 11,3%, ενώ στο τρίτο τρίμηνο (κυβέρνηση ΝΔ) έπεισε στο 10,1%!

Την Τετάρτη τον άδειασε στο «πρες ρουμ» ο Ρουσόπουλος, προφανώς επειδή το Μαξίμου δεν γουστάρει δεσμεύσεις που θα αναιρεθούν σύντομα. Εκτιμά ότι έτσι γίνεται μεγαλύτερη ζημιά στην επικοινωνιακή εικόνα της κυβέρνησης και του πρωθυπουργού. Παρά τον καταιγισμό των ερωτήσεων που δέχτηκε, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος αρνήθηκε να εκφράσει ρητή δέσμευση ότι δεν θα υπάρξει άλλο πακέτο φορολογικών μέτρων.

Την Πέμπτη στην ίδια γραμμή αναγκάστηκε να προσγειωθεί και ο Αλογοσκούφης. Σε συνέντευξή του στον ραδιοσταθμό «Φλας» περιορίζόταν απλώς να δηλώσει «αισιόδοξη» ότι δεν θα χρειαστούν άλλα μέτρα, ενώ όταν ρωτήθηκε αν δεσμεύεται ότι δεν θα υπάρξει δεύτερο πακέτο απόντησε ότι αυτό «δεν θα είναι στην έκταση του προηγούμενου».

Ακόμα και ένας εντελώς άσχετος περί τα οικονομικά

μπορεί από τα παραπάνω να καταλάβει πως το δεύτερο πακέτο φορομητηκών μέτρων θα έλθει μέσα στο χρόνο. Επειδή θα αφορά τα πετρελαιοειδή, είναι πιθανό να εξαγγελθεί το φθινόπωρο, ενώπιον και της νέας σεζόν πώλησης του πετρελαίου Θέρμανσης. Δεν πρέπει να αποκλείσουμε ακόμα και μετατάξεις ειδών από το χαμηλό στον ψηλό συντελεστή ΦΠΑ (στο υπουργείο Οικονομικών μελετούν σενάριο για μετάταξη στον ψηλό συντελεστή των μη αλκοολούχων ποτών).

Οσοι «την ψάχνουν» περισσότερο οικονομικά δεν έχουν παρά να δουν το αναθεωρημένο ΠΣΑ. Οι φυλαρίες που περιλαμβάνει δεν έχουν καμιά ιδιαίτερη σημασία. Αρκεί να εσπιάσουμε στα τρία σενάρια για την ανάπτυξη (αύξηση του ΑΕΠ) την επόμενη τριετία, για να καταλάβουμε ότι όλα είναι στον αέρα. Η κυβέρνηση Καραμανλή, που μέχρι πριν ένα χρόνο έκανε αλαζονικά λόγο για ετήσια ανάπτυξη της τάξης του 5%, μέσω της οποίας θα χρηματοδοτούνται όλα αυτά που αβέρτα έταζε προεκλογικά, προσγειώνεται ανώμαλα στις προβλέψεις της Κομισιόν. Δίπλα, λοιπόν, στο «σενάριο βάσης», που προ-

βλέπει αυξήσεις του ΑΕΠ 3,9%, 4,0% και 4,2% για το 2005, το 2006 και το 2007 αντίστοιχα, υπάρχουν δυο εναλλακτικά σενάρια που προβλέπουν αυξήσεις 3,3%, 3,3% και 3,3% το πρώτο και 2,9%, 3,0% και 3,0% το δεύτερο. Οπως βλέπετε, σενάριο πιο αισιόδοξα από το «βάσης» δεν υπάρχει. Μόνο πιο αισιόδοξα. Δεν προβλέπεται, δηλαδή, τίποτα που ενδεχομένως θα «απογειώνε» τον ελληνικό καπιταλισμό, αλλά μόνο μια καταστροφικότερη και μια καταστροφικότατη εξέλιξη.

Επειδή, λοιπόν, οι οιωνοί κάθε άλλο παρά άριστοι είναι, η λιτότητα θα συνεχιστεί και τα επόμενα χρόνια. Γιατί, βέβαια, τα έσοδα μιας οικονομίας που βρίσκεται σε κρίση μειώνονται (πέφτει ο τζίρος, για να το πούμε απλά). Επομένως θα ακολουθήσουν νέα «πακέτα» διπλής κατεύθυνσης. Από τη μια να αυξηθούν τα εξ αντικειμένου μειωνόμενα φορολογικά έσοδα, με αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης των λαϊκών στρωμάτων και από την άλλη να μειώσουν τις κοινωνικές δαπάνες. Προσέξτε, μιλάμε για μόνιμες κατευθύνσεις και όχι για κάποιες έκτακτες παρεμβάσεις. Η μονιμότητα έχει διο όψεις. Από τη

μια είναι η μονιμότητα κάποιων μέτρων που παίρνονται για να ισχύσουν εσαεί (όπως για παράδειγμα αυτά που ισχύουν από τη χρήση) και από την άλλη είναι η μονιμότητα της λήψης πρόσθετων μέτρων, που αυξάνουν την επιβάρυνση των εργαζόμενων στρωμάτων με γεωμετρική πρόοδο.

Και βέβαια, δεν πρέπει να ξεχνάμε τις υπόλοιπες παρεμβάσεις διαφθωτικού χαρακτήρα, που και στο αναθεωρημένο ΠΣΑ περιγράφονται γενικά, ως κατευθύνσεις και όχι ως δέσμευση συγκεκριμένων μέτρων. Δεν είναι τυχαίο που στο ΠΣΑ η κυβέρνηση, για να δεξειται τις διαθέσεις της στην Κομισιόν, αναφέρει ότι έχει ζητήσει την «τεχνική βοήθεια από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο», που ξέρουμε πολύ καλά τι είδους «τεχνική βοήθεια» προσφέρει το ΔΝΤ.

Μπορεί όλο να συζητάμε με αγανάκτηση τα φορομητηκά μέτρα, ελάχιστοι όμως έχουμε πάρει χαμπάρι τη σφραγίδη που γίνεται στον τομέα των δαπανών. Κι όχι μόνο δεν έχουμε πάρει χαμπάρι, αλλά κάποιες φορές αικούς και απλούς λαϊκούς ανθρώπους, της δουλειάς και νέους από φτωχά στρωμάτων σαν παπαγάλακτα την προπαγάνδα που ακούγεται από τα ΜΜΕ για

«νοικοκύρεμα του σπάταλου κράτους». Ιδιού, λοιπόν, μια μικρή γεύση από τη σφαγή των δαπανών.

Το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους εξέδωσε εγκύκλιο επί τη βάσει δυο αποφάσεων που υπέγραψε ο υφυπουργός Π. Δούκας, με την οποία περικόβεται η εκταμίσεων ακόμα και των εγκεκριμένων από τον κρατικό προϋπολογισμό κονδυλίων.

Κατά 50% περικόπτονται οι εγκεκριμένες πιστώσεις για τις δαπάνες χρηματοδότησης της κοινωνικής ασφάλισης, επιχορήγησης σε μουσεία και στα κρατικά θέατρα. Κατά 40% περικόπτεται η εκταμίσεων πιστώσεων για επιχορηγήσεις σε ΑΕΙ και ΤΕΙ, για δαπάνες φοιτητικής μεριμνας και επιδότησης των άγονων γραφιών. Κατά 30% περικόπτονται οι εγκεκριμένες πιστώσεις για προμήθεια συγγραμάτων και βοηθημάτων για τους σπουδαστές, για δαπάνες σχολικού αθλητισμού, για επιστημονικά και πνευματικά ιδρύματα, καθώς και οι δαπάνες των περιφερειών για μεταφορά μοθητών. Ποιο θα είναι το αποτελεσμα αυτών των πιστώσεων; Να νεκρωθούν μια σειρά δραστηριότητες, να βάλουν οι εργαζόμενοι το χέρι στην τσέπη (για παράδειγμα την παραγάνδα που ακούγεται από τα ΜΜΕ για

«Μια τεράστια αμερικανική φυλακή»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

νεργάτες τους) να επιδίδονται ελεύθερα στο έργο τους. Ξεχωρίζουμε στα χέρια μιας επιστολές κρατουμένων, μη απόρρητη αρχεία του FBI, επίσημης καταθέσεις, μαρτυριών και δηλώσεων αιμερικάνων και βρετανών αξιωματούχων, σήμερα ξεπερνά τις 10.000...

Παρόλο που η πραγματική έκταση του αμερικανικού εκτός νόμου δικτύου μόνο τώρα αρχίζει να γίνεται φανερή, είχαν αρχίσει να εξαφανίζοντ

■ Σκάνδαλο Οικοπάρκων

Ολο και πιο βαθιά ο Α. Κοντός

Πρόσφατα αποκαλύψαμε τις προσπάθειες της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας και ιδιαίτερα του υφυπουργού Α. Κοντού να πληρωθούν 37 «φουκαράδες» από τους πρωταγωνιστές του σκάνδαλου των Οικοπάρκων (ο υφυπουργός είχε σπεύσει να προαναγγελεί από τις 17 Φλεβάρη στη Λάρισα τη θετική κρίση της επιτροπής που είχε αναλάβει να «ξεκαθαρίσει» το σκάνδαλο των Οικοπάρκων). Επίσης, καλέσαμε τη βουλευτίνα της ΝΔ Ελσα Παπαδημητρίου να πάρει θέση, καλέσμα που την οδήγησε στην κατάθεση επίκαιρης ερώτησης στη βουλή, που συζητήθηκε την περασμένη Δευτέρα.

Βέβαια, μέσα σε δύο λεπτά δεν είναι δυνατόν ο ερωτών βουλευτής να αναδείξει το πρόβλημα σ' όλες του τις διαστάσεις. Η Ε. Παπαδημητρίου, που δύο φορές κλήθηκε από τον προεδρεύοντα της βουλής να ολοκληρώσει, ανέδειξε τις πιο ουσιαστικές πτυχές του προ-

βλήματος που δημιουργείται μετά τις προσπάθειες της πολιτικής ηγεσίας να πληρωθούν οι 37 «φουκαράδες» παραγωγοί και κάλεσε τον Α. Κοντό να τοποθετηθεί σε μια σειρά ζητήματα. Αυτός από την πλευρά του δεν έδωσε καμία απάντηση και ανέλαβε για μια αικόνη φορά υπό την προστασία του τους 37 «φουκαράδες», οι οποίοι, «λόγω του θορύβου που δημιουργήθηκε δεν εισέπραξαν εδώ και χρόνια τις ενισχύσεις του προγράμματος με αποτέλεσμα να βρίσκονται σε οικονομική εξαθλίωση» (απόσπασμα από την απάντηση που έδωσε ο Α. Κοντός στην ερωτώντα).

Επειδόμενη με την τοποθέτηση του αυτή ο Α. Κοντός προκαλεί, θα παραθέσουμε τα σχετικά αποσπάσματα από την έκθεση του ΣΕΕΔΔ (Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης) που αναφέρονται στους 37 παραγωγούς.

Οι 6 παραγωγοί από το χωριό Γλασιά της Αγιάς επιχειρή-

σαν να εντάξουν 478 στρέμματα, από τα οποία τα 222 στρέμματα ήταν θαμνολίβαδα. Οι επιθεωρητές στην αρχή επισημαίνουν ότι η αρχική αίτηση των 6 παραγωγών είχε απορριφτεί, ότι στη συνέχεια κατατέθηκε νέα αίτηση του διαχειριστή της εταιρίας ΒΙΟΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΕΠΕ και καταλήγουν ότι από τα στοιχεία των φακέλων που είχαν ελέγχει δεν βρήκαν: α) νέα γνωμοδότηση της ΔΑΑ (Διεύθυνση Αγροτικής Ανάπτυξης) Λάρισας για ένταξη της έκτασης μετά την απόρριψη της πρώτης αίτησης, β) δελτία παροχής υπηρεσιών για την σύνταξη των ΣΠΔ (Σχέδια Περιβαλλοντικής Διαχείρισης), γ) κρατήσεις για το ΓΕΩΤΕΕ και δ) καταστατικά εταιριών.

Η εταιρία ΦΥΤΩΛ ΕΠΕ είχε καταθέσει κοινές αιτήσεις και ΣΠΔ για τους 31 παραγωγούς ως ομάδες Πριμάς 1, 2 και 3. Οι αιτήσεις αυτές μαζί με τα ΣΠΔ είχαν απορριφτεί. Στη συνέχεια κατατέθηκε νέα αίτηση, αυτή τη φορά από την εταιρία

ΒΙΟΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΕΠΕ, στην οποία έπαιρναν μέρος τόσο η ΦΥΤΩΛ ΕΠΕ όσο και μερικά από τα ιδιωτικά της μέλη. Οι 31 παραγωγοί προσπάθησαν να εντάξουν μία έκταση 8.695 στρέμμάτων, εκ των οποίων τα 6.143 ήταν θαμνολίβαδα και τα υπόλοιπα καλλιεργήσιμες εκτάσεις. Με τη δεύτερη αίτηση η εταιρία ΒΙΟΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΕΠΕ θα έκανε συνεκμετάλλευση και θα έπαιρνε 2400 δρχ. ανά στρέμμα το χρόνο. Οι επιθεωρητές στην έκθεσή τους επισημαίνουν ότι στους φακέλους δεν βρέθηκαν στοιχεία που να πιστοποιούν ότι έγινε νέα γνωμοδότηση της ΔΑΑ Λάρισας για ένταξη των εκτάσεων αυτών στο πρόγραμμα των Οικοπάρκων, μετά την αρχική απόρριψη της ένταξής τους. Επισημαίνουν, τέλος, το δασικό χαρακτήρα των εκτάσεων αυτών και ότι το 2000, μετά από πυρκαϊά, είχε βγει πράξη αναδάσωσης.

Ψεύδεται, λοιπόν, ο υφυπουργός Κοντός, όταν μιλάει για

παραγωγούς που αδικήθηκαν λόγω του θορύβου που είχε ξεσπάσει.

Το κατάπτυστο πρακτικό της επιτροπής, που ψηφίστηκε από τα τέσσερα μέλη της (μειοψήφισε ο Γ. Βουλακάκης) εδώ και μερικές ημέρες έχει κατατεθεί στη Διεύθυνση Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος (ΔΧΠΠ). Επειδή, όμως, ο προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Ερευνών και Εφαρμογών όχι μόνο διαφώνησε με το κατάπτυστο αυτό πρακτικό, αλλά και κατέγραψε τη διαφωνία του, ανάγκασε και τον Διευθυντή της ΔΧΠΠ να μην το υπογράψει. Ο μόνος που συμφωνεί στην ΔΧΠΠ με το πρακτικό της επιτροπής είναι ο εισηγητής Κ. Λουράντος.

Αυτή την εξελίξη δεν την περίμενε ο Α. Κοντός, που πιστεύει ότι έχει στο τσεπάκι του το νέο Διευθυντή της ΔΧΠΠ, που ανήκει στη ΝΔ και έχει τοποθετηθεί πρόσφατα σ' αυτή τη θέση, υπό την καθοδήγηση της νέας

πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας. Σύμφωνα με την ΚΥΑ (Κοινή Υπουργική Απόφαση) το πρακτικό της επιτροπής κατατίθεται στη ΔΧΠΠ, η οποία με τη σειρά της βγάζει δεσμευτική απόφαση για τη ΔΑΑ Λάρισας. Εάν ο Α. Κοντός δεν παρενέβαινε, η ΔΧΠΠ θα έβγαζε απόφαση απένταξης των 37 παραγωγών. Σύμφωνα με πληροφορίες μας, μεθοδεύεται η λύση να σταλεί το πρακτικό της επιτροπής από το πολιτικό γραφείο του Α. Κοντού. Αν τελικά συμβεί αυτό θα είναι μια καραμπινάτη παρανομία του ίδιου του Α. Κοντού.

Από την πλευρά μας δηλώνουμε ότι δεν θα αφήσουμε τον υφυπουργό σε χλωρό κλαρί και ότι το μόνο που θα καταφέρει θα είναι να κάνει πολιτικό χαρακτήρα. Γιατί και με την κίνηση που σχεδιάζεται δεν θα μπορέσει να πληρώσει τους «φουκαράδες» παραγωγούς.

Γεράσιμος Λιόντος

■ Χαλασμένα γιαούρτια τάιζαν τον ελληνικό λαό

Δεν έχει πάτο το διατροφικό σκάνδαλο

Είμαστε λαός χοχόλων; Από το πώς θα αντιμετωπίσουμε το «σόου Σιούφα» εξαρτάται. Ο ίδιος ο υφυπουργός Ανάπτυξης, πάντως, δεν έχει καμία αμφιβολία γι' αυτό. Για τούτο και έστησε την κακόγουστη παράσταση της παραίτησης του προέδρου και του γενικού διευθυντή του ΕΦΕΤ (Ενιαίος Φορέας Ελέγχου Τροφίμων), για να φέρει την «κάθαρση» στο νέο διατροφικό σκάνδαλο που αποκαλύφτηκε με τα χαλασμένα γιαούρτια της ΦΑΓΕ, που πουλιούνταν κανονικά μολονότι ήταν γνωστό ότι υπήρχε χοντρό πρόβλημα.

Με την κίνηση αυτή ο Σιούφας θέλησε να αποσείσει τις πολιτικές ευθύνες από τον ίδιο και την κυβέρνηση στην οποία συμμετέχει. Γιατί για μας (που γνωρίζουμε πρόσωπα και πράγματα) είναι αδιανότη ο πρόεδρος του ΕΦΕΤ N. Κατσαρός να μην είχε ενημερώσει την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Ανάπτυξης για την κάλυψη που σκόπευε να προσφέρει και προσέφερε στη μεγάλη βιομηχανία γαλακτοκομικών προϊόντων. Από την άλλη, το δικό μας ρεπορτάζ αποκάλυψε ότι ήταν πολλοί εκείνοι που γνώριζαν ότι η αλυσίδα παραγωγής της ΦΑΓΕ παρήγαγε χαλασμένα γιαούρτια. Δεν ήταν μόνο οι πολίτες που κατέφευγαν στον ΕΦΕΤ

με τα χαλασμένα γιαούρτια στα χέρια. Ήταν αρκετά εργαστήρια σε όλη την Ελλάδα που έκαναν ελέγχους ύστερα από καταγγελίες καταναλωτών. Και βέβαια, ήταν η Γενική Διεύθυνση Κτηνιατρικής του υπουργείου Γεωργίας, στέλεχος της οποίας συμμετέχει στο ΔΣ του ΕΦΕΤ και δεν μπορεί να μην είχε πληροφρηθεί τίποτα.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις, όμως, είθισται να την πληρώνουν κάποιοι χαμηλοί κρίκοι στην αλυσίδα του σκανδάλου, για να μείνουν στο απυρόβλητο οι υπουργοί και το σύστημα. Γιατί είναι εύκολο να θυσιάζεις δυο θλιβερά στελεχάκια και να τους φορτώνεις όλες τις ευθύνες, αφήνοντάς τα έκθετα και στις υποψίες ότι μπορεί να είχαν και... άλλου είδους διαπλοκή με τη ΦΑΓΕ και την κάλυψη. Εποι, το σύστημα ελέγχου, το απέραντο μπάχαλο που επικρατεί σ' αυτό, αλλά και η φιλοσοφία πάνω στην οποία είναι διαμορφωμένη μένουν στον πρόεδρο της ΦΑΓΕ και την κάλυψη.

29 Μάρτη 2005. Μια μόλις μέρα πριν ξεσπάσει το σκάνδαλο ΦΑΓΕ. Στο Ζάππειο γίνεται η «τακτική συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου Πολιτικής Ελέγχου Τροφίμων. Φουσκωμένος σαν διάνος από την υπερηφάνεια ο πρόεδρος του ΕΦΕΤ παρουσιάζει το έργο του οργανισμού που διευθύνει και ανακοινώνει ότι υπάρχει «μεγάλη τάση για συμμόρφωση και εκσυγχρονισμό των επιχειρήσεων τροφίμων, ιδιαίτερα αυτών υγειονομικού ενδιαφέροντος».

31 Μάρτη 2005. Ο πρόεδρος του ΕΦΕΤ παραιτείται και δηλώνει ότι ενήργησε όπως του επίτασσε το καθήκον του.

καρκίνο και τις λοιμώξεις συσκευασμένα σε λαμπτερές συσκευασίες και διαφρημισμένα σε πολυδάπτανα τηλεοπτικά σπότ, στα οποία χαρούμενες νοικοκυρές, ευτυχίσμενα μωρά και χαμογελαστοί γελαδάρθρες διαβεβαίωνται τους δυστυχείς καταναλωτές (τους εργαζόμενους ανθρώπους, που αποτελούν τους βασικούς καταναλωτές των προϊόντων της σειράς τους που διατίθενται), ότι... διαπιστώθηκε πρόβλημα στη γραμμή παραγωγής, που δημιουργούσε επιμόλυνση στα συγκεκριμένα προϊόντα και πως το πρόβλημα αποκαταστάθηκε. Δήλωσε δε ότι απέσυρε από την αγορά 350.000 γιαούρτια. Ο ΕΦΕΤ έστειλε κλιμάκιο που διαπιστώθηκε ότι η βλάβη αποκα

τις ειδήσεις από την τηλεόραση. Λέτε ότι είχατε περάσει και είχατε δει κάποια πράγματα που εκ των υστέρων τα αξιολογήσατε, αλλά για την έκρηξη μάθατε από την τηλεόραση. Απάντηση: Μόλις έγινε η έκρηξη, έβγαλα εγώ κάποιον κύριο και μετά έφυγα και μετά έμαθα όλα τα γεγονότα. Ερώτηση: Αφού ήσασταν μπροστά, γιατί δεν το είπατε, ασήμαντο ήταν; Απάντηση: Έχετε δίκιο. Ερώτηση: Οχι μόνο δεν το αναφέρετε, αλλά αναφέρετε άλλη πηγή πληροφόρησης, την τηλεόραση. Πείτε αν τη μια φορά λέτε αλήθεια και την άλλη ψέματα. Απάντηση: Ψέματα δεν λέω. Δεν ξέρω τι να σας πω. Εγώ είδα αυτό το άτομο, θέλετε το πιστεύετε, θέλετε όχι. Πρόεδρος: Οφειλω να σας πω ότι δεν μας δίνετε μια ικανοποιητική εξήγηση.

Το κλου αικολουθεί αμέσως μετά. Ο πρόεδρος του ζητά να αναγνώρισε το πρόσωπο που λέει ότι ειδε. Εγώ αναγνώρισα τον Σερίφη, απαντά. Γοιος είναι ο Σερίφης, γυρίστε να δείτε, επιμένει ο πρόεδρος. Ήταν κρυμμένος κάπου εκεί απαντά, δεχόντας στα πίσω έδρανα των συνηγόρων υπεράσπισης, ενώ ο Γ. Σερίφης τον κοιτάζει από της θέσεις των κατηγορούμενων!!! Λογικό ήταν να εκραγεί ο Γ. Σερίφης και να απευθυνθεί ορισμένους στο δικαστήριο: Με τέτοιους πάτε να βγάλετε καταδίκες. Ο Κορωναίος «τα παίρνει» κι αρχίζει να βρίζει πότε τον Σερίφη και πότε τον Τσιγαρίδα που κάτι του πέταξε (δεν αικούστηκε από τα μικρόφωνα).

Επόμενο θέμα. Ναι, αναγνώρισα τον Σερίφη στην Ασφάλεια, επιμένει ο Κορωναίος. Πρόεδρος: Αν έρθουν οι αστυνομικοί, θα σας επιβεβαιώσουν; Κορωναίος: Εδώ είναι, έξω είναι, φωνάζετε τους. Μου έδειξαν πολλές φωτογραφίες και τους είπα αυτός είναι. Πρόεδρος: Στον κ. Ζερβομπέάκο, δεν λέτε ότι ήσασταν πάρων στο συμβάν, αν και ταυτοποιείτε τον Γιάννη Σερίφη. Κορωναίος: Έχω πάει και άλλη φορά, το είπα την επόμενη. Πρόεδρος: Γιατί δεν το είπατε; Κορωναίος: Γιατί δεν ήθελα να το πω, έχω προβλήματα, φρούρια. Και αρχίζει η ιστορία ότι την παραμονή των εκλογών πήγαν να του κάψουν το αυτοκίνητο, αλλά πρόλαβε και δεν του το έκαψαν. Οτι τον απειλούν από τότε που κατέθεσε στο προηγούμενο δικαστήριο. (Ας σημειωθεί ότι τα ίδια ακριβώς είχε πει και στο προηγούμενο δικαστήριο, άρα λέει ψέματα ότι όλα άρχισαν μετά την προηγούμενη κατάθεσή του). Συνεχίζει το παραμύθι. Μου έσπασαν το παρπρίζ, όχι το πορτ μπαγκάζ, και μου έβολαν μια γεμιστήρα με σφράιρες (στο προηγούμενο δικαστήριο είχε πει ότι του άρπασαν ένα σακουλάκι με 100 σφράιρες στο λάστιχο), μου έσπασαν το παρπρίζ, και εδώ, που είχα αφήσει το αυτοκίνητο στη γωνία. Και η κατάληξη: «Δεν αντέχω άλλο, θέλω να φύγω και να έρθω μια άλλη μέρα!!! Εισαγγελέας: Γιατί δεν κάνατε μήνυση; Γιατί δεν ζητήσατε προστασία, αφού σήμουρα σας το είπαν στην Ασφάλεια; Κορωναίος: Μου είπαν να κάνω μια αίτηση, αλλά μου λένε ότι δεν έχουν άτομα. Εισαγγελέας: Κάνε εσύ την αίτηση. Κορωναίος: Θα την κάνω σήμερα!!!

Ο εισαγγελέας χαρακτηρίζει ανακολουθήσεις («για να μη χρησιμοποιήσω βαρύτερες λέξεις», συμπληρώνει) τις διαδοχικές του καταθέσεις και αρχίζει τον ίδιο κύκλο ερωτήσεων με τον πρόεδρο, επιμένοντας γιατί δεν λέει τίποτα στην πρώτη κατάθεσή του. Κορωναίος: Δεν το είπα, εντάξει! Ο εισαγγελέας ρωτάει για την απόκλιση στην ιλικία, που είναι πλέον των 20 ετών. Κορωναίος: Και εγώ είμαι 60, φανόματα για 60; Εισαγγελέας: Στην Ασφάλεια σας έδειξαν και τον κατηγορούμενο; Κορωναίος: Δεν θυμάμαι. Εισαγγελέας: Δεν είπατε, να αυτός είναι ο Σερίφης που έβαλε τη βόμπα. Τότε δεν ήσασταν υπό το καθεστώς απειλών. Το λέει ο κ. Δάβαλος που θα έρθει σε λίγο. Γιατί δεν είπατε, να αυτός είναι ο δράστης; Κορωναίος: Τι να σας πω τώρα, δεν ξέρω. Δεν μπορώ να πω τίποτα. Δεν το είπα, τι να σας πω. Δεν αισθάνομαι καλά, δεν μπορώ άλλο, τα λέμε μια άλλη φορά, πρέπει να πάω στο γιατρό. Πριν 20

μέρες πήγα με πνευμονία στο νοσοκομείο!!! Πρόεδρος: Πρώτα θα ολοκληρώσετε την κατάθεσή σας. Κορωναίος: Έχω ένα πόνο εδώ στο στήθος, στην κορδιά. Πρόεδρος: Παρακαλώ, να οδηγηθεί στο ασθενοφόρο και να γίνει πλήρης έλεγχος. Εν ανάγκη να τον πάνε στο νοσοκομείο. Κορωναίος: Δεν μπορώ άλλο, εγώ θέλω να πάω στην άλλη φορά και μετά έμαθα όλα τα γεγονότα. Ερώτηση: Αφού ήσασταν μπροστά, γιατί δεν το είπατε, ασήμαντο ήταν; Απάντηση: Έχετε δίκιο. Ερώτηση: Οχι μόνο δεν το αναφέρετε, αλλά αναφέρετε άλλη πηγή πληροφόρησης, την τηλεόραση. Πείτε αν τη μια φορά λέτε αλήθεια και την άλλη ψέματα. Απάντηση: Ψέματα δεν λέω. Δεν ξέρω τι να σας πω. Εγώ είδα αυτό το άτομο, θέλετε το πιστεύετε, θέλετε όχι. Πρόεδρος: Οφειλω να σας πω ότι δεν μας δίνετε μια ικανοποιητική εξήγηση.

Με την επανενόρξη της διαδικασίας, ο γιατρός της κυνήτης μονάδας του ΕΚΑΒ (ειδικός παθολόγος) κατέθεσε ότι δεν διαπίστωσε στον Κορωναίο τίποτα που να τον κάνει να ανησυχεί, αλλά ο ίδιος υποκειμενικά δηλώνει ότι δεν αισθάνεται καλά. Ο ίδιος ο Κορωναίος δηλώσει ότι θέλει να πάει στην άλλη φορά στην Ελληνική προσφορά και έρχεται στην Ελληνική προσφορά ο γιατρός ενόρκων του ΕΚΑΒ. Ο γιατρός ενόρκων του ΕΚΑΒ είπε ότι δεν διαπίστωσε την προσφορά του Κορωναίου που δεν έχει πει τέτοια πρόγραμμα, τους απάντησε ότι δεν θυμόταν αν τα είχε πει. Για το δεύτερο άτομο τους είπε ότι τα μαλλιά του έμοιαζαν σαν του Σάρβια Ξηρού. Του έδειξαν φωτογραφίες και έτσι στην Ελληνική προσφορά ο γιατρός ενόρκων του ΕΚΑΒ είπε ότι πρέπει να πάει στην Ελληνική προσφορά γιατί έχει πει την προσφορά του Κορωναίου στην Ελληνική προσφορά. Τον ίδιο ημέρα ο γιατρός ενόρκων του ΕΚΑΒ είπε ότι δεν θυμόταν αν τα είχε πει τέτοια πρόγραμμα, τους απάντησε ότι δεν θυμόταν αν τα είχε πει. Για το δεύτερο άτομο τους είπε ότι τα μαλλιά του έμοιαζαν σαν του Σάρβια Ξηρού. Του έδειξαν φωτογραφίες και έτσι στην Ελληνική προσφορά ο γιατρός ενόρκων του ΕΚΑΒ είπε ότι πρέπει να πάει στην Ελληνική προσφορά γιατί έχει πει την προσφορά του Κορωναίου στην Ελληνική προσφορά. Τον ίδιο ημέρα ο γιατρός ενόρκων του ΕΚΑΒ είπε ότι δεν θυμόταν αν τα είχε πει τέτοια πρόγραμμα, τους απάντησε ότι δεν θυμόταν αν τα είχε πει. Για το δεύτερο άτομο τους είπε ότι τα μαλλιά του έμοιαζαν σαν του Σάρβια Ξηρού. Του έδειξαν φωτογραφίες και έτσι στην Ελληνική προσφορά ο γιατρός ενόρκων του ΕΚΑΒ είπε ότι πρέπει να πάει στην Ελληνική προσφορά γιατί έχει πει την προσφορά του Κορωναίου στην Ελληνική προσφορά. Τον ίδιο ημέρα ο γιατρός ενόρκων του ΕΚΑΒ είπε ότι δεν θυμόταν αν τα είχε πει τέτοια πρόγραμμα, τους απάντησε ότι δεν θυμόταν αν τα είχε πει. Για το δεύτερο άτομο τους είπε ότι τα μαλλιά του έμοιαζαν σαν του Σάρβια Ξηρού. Του έδειξαν φωτογραφίες και έτσι στην Ελληνική προσφορά ο γιατρός ενόρκων του ΕΚΑΒ είπε ότι πρέπει να πάει στην Ελληνική προσφορά γιατί έχει πει την προσφορά του Κορωναίου στην Ελληνική προσφορά. Τον ίδιο ημέρα ο γιατρός ενόρκων του ΕΚΑΒ είπε ότι δεν θυμόταν αν τα είχε πει τέτοια πρόγραμμα, τους απάντησε ότι δεν θυμόταν αν τα είχε πει. Για το δεύτερο άτομο τους είπε ότι τα μαλλιά του έμοιαζαν σαν του Σάρβια Ξηρού. Του έδειξαν φωτογραφίες και έτσι στην Ελληνική προσφορά ο γιατρός ενόρκων του ΕΚΑΒ είπε ότι πρέπει να πάει στην Ελληνική προσφορά γιατί έχει πει την προσφορά του Κορωναίου στην Ελληνική προσφορά. Τον ίδιο ημέρα ο γιατρός ενόρκων του ΕΚΑΒ είπε ότι δεν θυμόταν αν τα είχε πει τέτοια πρόγραμμα, τους απάντησε ότι δεν θυμόταν αν τα είχε πει. Για το δεύτερο άτομο τους είπε ότι τα μαλλιά του έμοιαζαν σαν του Σάρβια Ξηρού. Του έδειξαν φωτογραφίες και έτσι στην Ελληνική προσφορά ο γιατρός ενόρκων του ΕΚΑΒ είπε ότι πρέπει να πάει στην Ελληνική προσφορά γιατί έχει πει την προσφορά του Κορωναίου στην Ελληνική προσφορά. Τον ίδιο ημέρα ο γιατρός ενόρκων του ΕΚΑΒ είπε ότι δεν θυμόταν αν τα είχε πει τέτοια πρόγραμμα, τους απάντησε ότι δεν θυμόταν αν τα είχε πει. Για το δεύτερο άτομο τους είπε ότι τα μαλλιά του έμοιαζαν σαν του Σάρβια Ξηρού. Του έδειξαν φωτογραφίες και έτσι στην Ελληνική προσφορά ο γιατρός ενόρκων του ΕΚΑΒ είπε ότι πρέπει να πάει στην Ελληνική προσφορά γιατί έχει πει την προσφορά του Κορωναίου στην Ελληνική προσφορά. Τον ίδιο ημέρα ο γιατρός ενόρκων του ΕΚΑΒ είπε ότι δεν θυμόταν αν τα είχε πει τέτοια πρόγραμμα, τους απάντησε ότι δεν θυμόταν αν τα είχε πει. Για το δεύτερο άτομο τους είπε ότι τα μαλλιά του έμοιαζαν σαν του Σάρβια Ξηρού. Του έδειξαν φωτογραφίες και έτσι στην Ελληνική προσφορά ο γιατρός ενόρκων του ΕΚΑΒ είπε ότι πρέπει να πάει στην Ελληνική προσφορά γιατί έχει πει την προσφορά του Κορωναίου στην Ελληνική προσφορά. Τον ίδιο ημέρα ο γιατρός ενόρκων του ΕΚΑΒ είπε ότι δεν θυμόταν αν τα είχε πει τέτοια πρόγραμμα, τους απάντησε ότι δεν θυμόταν αν τα είχε πει. Για το δεύτερο άτομο τους είπε ότι τα μαλλιά του έμοιαζαν σαν του Σάρβια Ξηρού. Του έδειξαν φωτογραφίες και έτσι στην Ελληνική προσφορά ο γιατρός ενόρκων του ΕΚΑΒ είπε ότι πρέπει να πάει στην Ελληνική προσφορά γιατί έχει πει την προσφορά του Κορωναίου στην Ελληνική προσφορά. Τον ίδιο ημέρα ο γιατρός ενόρκων του ΕΚΑΒ είπε ότι δεν θυμόταν αν τα είχε πει τέτοια πρόγραμμα, τους απάντησε ότι δεν θυμόταν αν τα είχε πει. Για το δεύτερο άτομο τους είπε ότι τα μαλλιά του έμοιαζαν σαν του Σάρβ

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

* «Η ζωή τραβάει την ανηφόρα με σημαίες και με τα βούρλα».

* Επέτειο είχε τις προάλλες η Αλέκα για τα 14 χρόνια στη γενική γραμματεία [γάμα γάμα] του ΚΚΕ. Κι εμείς τα γιαδούρια ούτε ένα άνδος...»

* Εχουμε όμως δικαιολογία [ως φιλότεχνοι]: Το ΚΚΕ ήταν το μόνο κυνοβουλευτικό κόμμα που σύνημπερε την ανάγνωση ποίησης από πολιτικούς, που οργανώνει το Μουσείο Μπενάκη κάθε Κυριακή του Απριλίου [αύριο το υπερδέαμα Πάγκαλου - Κουβέλη and next Sunday Ντόρα - Παπαγιαννάκης].

* Φαντάζεστε τη Λιάνα ν' απαγγέλλει; Και τι;

* Ο Βαβύλης εκτέλεσε τον Σπαχίγολου, λέει ο έγκλειστος μαστροπός Τσακίρης εφέντης, μέσω Παπαδεμελή και Καμμένου. Και τα είχε, λέει, και με την εξαφανισμένη Αννα! Μένει να βρεδεί ποιος τα είχε με τον Πάρκινσον, ποιος με τη γραφομηχανή και ποιος με το σαραπεντάρι...»

* Πάντως, μάλλον όχι αυτός που πήγε να κάνει τη... φτιάχνει με τον Μιχαλολιάκο. Τι λένε και οι επαίστητες Καρατζαφέρηδες [αμφότεροι];

* Πότε περίπου λέτε να καθαρογράψετε την απόφαση κυρία; Στα παλιά ωραία χρόνια, έπεφτε ξύλο από τον δάσακαλο, όταν αργούσαμε στις καθαρογραφές. Και δεν μιλάμε για αργοπορία έξι μηνών, ούτε είχαμε κανέναν χωμένο στη φυλακή από πώσα... Η περί δικαίου αίσθηση, ζέρετε, ανιχνεύεται πρωτίστως στα μυαλά και στις πράξεις των ανδρώπων και δευτερεύοντας στις στομφώδεις κουβέντες τους. Και οι κοινωνικοί ανιχνεύεταις βλέπουν και κρίνουν. Σας δυμίζω το μηδέν που πήρατε στην ορθογραφία και την μονάδα στην ιστορία. Θα μείνετε!

* Ήρθε ο Αράπογλου στη Θεσσαλονίκη, φάγανε, ήπιανε και ρίζαν κι ένα κλάσιμο στους δημοσιογράφους, οι οποίοι δικαίως φωνάζουν τώρα.

* Δάνος Δανιηλίδης σε φυλλάδια της πόλης: «Η κυρώσιμη του Λιτοχώρου απέχει 22 χλμ. από την πόλη της Θεσσαλονίκης». Μπα; Δηλαδή είναι δίπλα στο βουνό του Ολύμπου, κοντά στο ποτάμι του Αλιάκμονα και τη φυσάει ο άνεμος του μαίστρου; Τι λες ωρές γραμματισμένε;

* Σύντροφοι πασάδες, δα δώσετε πιστοποιητικό διαφάνειας στην «Άκτωρ», μπας και κάνουν επιτέλους το νέο δημαρχείο τους οι πρώτοι πολίτες της Θεσσαλονίκης;

* Αντε, να πάρνει σειρά κι εκείνο το οικοπεδάκι της νομαρχίας κοντά στο στοιχειωμένο εργοστάσιο του Φίξ (αλήθεια, γιατί ο Αράπογλου εκτός του επιλεκτικού τσιμπουσιού, συναντήθηκε μόνο με τον μονάρχη Ψωμαράδη)

* Εφτιαξαν [σχεδόν] την Εγγατία οδό που δεν έχει ούτε στάση για κατούρημα κι εποιμάζονται να της χύσουν κάπι διόδια νααα, με το συμπάδιο! Να σας δίνουμε λεφτά, εντάξει, αλλά να μη σας χέζουμε;

* Κουλαδήκαμε! Συνάντηση κορυφής για την ανεργία στην Γερμανία [Σρέντερ, Φίσερ, Μέρκελ και Στόιμπερ] συμφώνησε πως για να την καταπολεμήσει, πρέπει να μιεύσει την φορολογία των επιχειρήσεων! Οι εξωνημένοι λακέδες ρίχνουν πλέον πάντοι και τις τελευταίες μάσκες.

* Μια ανησυχία στοιχειώνει τις νύχτες της Κοκκινοσκουφίσας στο δάσος: Τί να κάνει άραγε ο Κοκός; Βρήκε σπίτι το πουλάκι μου; Αν δέλει, έχουμε κουφάλες στο δάσος μας, που μπορούν να τον φιλοξενήσουν ώσπου να τακτοποιηθεί. Γνωστές κουφάλες...

* Αριθμοποίηση: Την ώρα που 6 δισ. δολάρια αρκούν για την εκπαίδευση [παγκόσμια] και 9 δισ. για πόσιμο νερό για όλο τον πλανήτη, ξεδεύονται 400 δισ. σε ναρκωτικά, 105 δισ. σε οινοπνευματώδη μόρνο στην Ευρώπη και ένα τρισ. σε διαφήμιση! Τόσο απλά!

* Ο Ρούσσος δεν έλεγε για δύο Depon στον Ευαγγελισμό; Καλά, δύο παυσίσινα 19.192,02 ευρώ; Πού είναι οι ράμποι του ΣΔΟΕ;

* «Έιμαστε σαν τις μικρές τις πεταλούδες, που βλέπουμε τα καλοκαίρια γύρω απ' τις λάμπες. Γυρίζουν, γυρίζουν, μέχρι που πέφτουν πάνω τους και καίγονται» [Αλκης Αλκαίος - «Εμπάργκο»].

Kokkinoskoufítis

KONTRA

■ Δημήτρης Κουφοντίνας

Δεν μπορούν να μας χτυπήσουν ιδεολογικά και πολιτικά

Μια σύντομη παρέμβαση έκανε το περασμένο Σάββατο (27 Μάρτη) ο Δημήτρης Κουφοντίνας, στην πρωινή εκπομπή «MEGA Σαββατοκύριακο», στην οποία συνομίλησε με τον δημοσιογράφο Κώστα Αρβανίτη. Επειδή πολλοί σήμουρα δεν παρακολούθησαν αυτή τη συνομιλία, παραθέτουμε το πλήρες αποτέλεσμα της γραφείου Τύπου του MEGA.

Ερώτηση: Να σας ρωτήσω το όνομα Βαβύλης, το έχαστε ακούσει ποτέ;

Δ. Κουφοντίνας: Καλημέρα. Χαίρομαι που σας ακούω πάλι.

Ερώτηση: Και εγώ, θα ήθελα να σας ρωτήσω επειδή βγήκε στο φως της δημοσιότητας μια επιστολή η οποία από τον κύριο Καρμένο κατετέθη στον εισαγγελέα που αναφέρεται από τον καταδίκασθεντα στο Απόστολος Βαβύλης εκτελούσε για λογαριασμό της 17N. Ισχύει κάπι τέτοιο;

Δ. Κουφοντίνας: Ακούστε να σας πω. Η ίδια η επιστολή, αυτή καθευτή, δεν νομίζω ότι αξίζει να τη σχολιάσουμε, όμως το γεγονός ότι την πήρε κάποιος βουλευτής, γνωστός βέβαια και αυτός, και την προώθησε και ασχολήθηκε το κράτος, νομίζω γ' αυτό το λόγο πρέπει να πούμε δυο λέξεις. Εντάσσεται και αυτή η συγκεκριμένη ενέργεια στο να μη χτυπηθεί, επειδή δεν υπάρχει δυνατότητα να χτυπθεί ιδεολογικά και πολιτικά η 17N, αλλά να χτυπηθεί στο θηρικό πεδίο. Με την προσπάθεια αποδίωσης και αποφεύγοντας όπως ο διάβολος το λιβάνι την ιδεολογική και πολιτική αντιπαράθεση. Εκεί εντάσσεται και αυτό.

Ερώτηση: Όμως και άλλες φορές έχει εμπλακεί ή έχει ακούστει το όνομα της 17N σε όχι νόμιμες, θα μου πείτε ποια είναι νόμιμη, σε περίεργες υποθέσεις. Δηλαδή, σας θυμίζω την ιστορία Βαβύλης που ευνοούσαν αυτή τη μορφή επαναστατικής πρακτικής.

Δ. Κουφοντίνας: Το ίδιο είναι και

αντιπαράσταση εξέταση του Κορωναίου με τους αξιωματικούς και στην αξιολόγηση που έκανε το Συμβούλιο, που έκρινε αξιόπιστο τον Κορωναίο και αναξέπιστη την Αντιτρομοκρατική, για να φτάσει στα όσα συνέβησαν στη δίκη με την τραγελαφίκη και προκλητική παρουσία του Κορωναίου, που... αναζητείται. Για μένα το ζήτημα Σερίφη έχει κλείσει, κατέληξε στη συνήγορος, και κάποια σημαντική επαναστατικής πρακτικής.

Ερώτηση: Η εκτέλεση όμως ενός εκπροσώπου της αστικής τάξης, δεν

αυτό, Βαβύλης Μιχαλόπουλος είναι όφεις του διοικού φανιούμενου. Η περίπτωση του Μιχαλόπουλου, φαίνεται επιπλέον το βάρος που είχε η 17N στην αστική τάξη. Βρήκε ο άνθρωπος, ο κύριος αυτός τελοστάντων, μια ευκαιρία να βγάλει κάποια χρήματα.

Ερώτηση: Να σας ρωτήσω το όνομα Βαβύλης, το έχαστε ακούσει ποτέ;

Δ. Κουφοντίνας: Είναι δυνατόν; Να σας πω κάτι. Το όνομα Βαβύλης το έχουμε ακούσει πάρα πολύ τον τελευταίο καιρό. Εχετε αναγάγει τον Βαβύλη σαν τημητή των πάντων. Εναν πράκτορα της σειράς. Αυτό δείχνει και τη μεγάλη, τη βαθιά κρίση δύλων των θεσμών. Να περιμένουν οι ποτίλικοι, τα κόμματα, οι αρχιερείς, νυν αρχηγοί της αστυνομίας, πρών αρχηγοί της ΚΥΠ και δεν συμμοιζένεται, ποιον, τον Βαβύλη. Ενα πράκτορα της σειράς, για να πει τι;

Ερώτηση: Θα ήθελα να σας ρωτήσω επί τη ευκαιρία, γιατί την τελευταία φορά που είχαμε συνομιλήσει πριν από μήνες, είσαστε σε διαδικασία απεργίας πείνας και δεν ήθελα να σας ενοχλήσω ούτε εγώ, ούτε η Εριφύλη, πολύ. Θα ήθελα να σας ρωτήσω, σήμερα, 2005 πια, αν βάζετε την ιστορία προς τα πίσω, αν φέρνετε το χρόνο προς τα πίσω, σε πιθανώντας ποτέ να μετανιώνετε. Πολιτικά εγώ μηλώ.

Δ. Κουφοντίνας: Εγώ δεν θα σας μιλήσω για το τότε, θα σας μιλήσω για το πώρο, ότι και τώρα, δεν γίνεται ποτέ να σας ρωτήσω, σήμερα, 2005 πια, αν βάζετε την ιστορία προς τα πίσω, αν φέρνετε το χρόνο προς τα πίσω, σε πιθανώντας ποτέ να μετανιώνετε. Πολιτικά εγώ μηλώ.

Ερώτηση: Το τότε, δεν καθορίζει και το τώρα; Δεν επηρεάζετε σε πολύ μεγάλο βαθμό και το τώρα;

Δ. Κουφοντίνας: Ναι, θελω να σας πω, ότι και τώρα, στις ταριχές συνθήκες, αυτές της βαθιάς κρίσης και του ποτίλικου κενού επαναστατικής πρακτικής, ακόμα και τώρα υπάρχει η δυνατότητα που έπαρχει η επαναστατικής πράξης, όχι τότε, σε μια εποχή που οι συγκυρίες, ελληνικές και διεθνείς, ήταν αυτές που ευνοούσαν αυτή τη μορφή επαναστατικής πρακτικής.

Δ. Κουφοντίνας: Ναι, θελω να σας πω, ότι και τώρα, δεν γίνεται ποτέ να σας ρωτήσω, σήμερα, 2005 πια, αν βάζετε την ιστορία προς τα πίσω, α

ΚΟΝΤΡΑ

Στο Μπέργκεν με την αξιολόγηση στις βαλίτσες

Δηλωτικό των προθέσεων της κυβέρνησης της ΝΔ, για το χαρακτήρα της αξιολόγησης των Ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, αποτελεί το σχέδιο για τη «διασφάλιση της ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση», που παρουσιάσεται στο ΕΣΥΠ (Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας) το υπουργείο Παιδείας.

Απαλλαγμένη από το άγχος και το άγος της διάνθισης των προθέσεων με εύηχες φράσεις και φιοριτούρες, η «συντηρητική» παράταξη, αναθέτει την αξιολόγηση των ΑΕΙ-ΤΕΙ σε δημόσιο φορέα, ο οποίος θα έχει την όλη εποπτεία του έργου. Ο φορέας (ΝΠΔΔ) θα συντονίζεται από 11 μελές Διοικητικό Συμβούλιο, αποτελούμενο από καθηγητές ΑΕΙ-ΤΕΙ, εκπρόσωπο της Ακαδημίας Αθηνών, αλλά και του ΥΠΕΠΘ, ο δε πρόεδρός του θα ορίζεται από το υπουργείο Παιδείας.

Αέγοντας τα σύκα-σύκα και τη σκάφη-σκάφη, το υπουργείο Παιδείας, ξεκαθαρίζει από την αρχή τις προθέσεις του, ορίζοντας την κεφαλή της αξιολόγησης ως ελεγχόμενη απευθείας από την κυβερνητική εξουσία, πετώντας στην άκρη της μπασταρδεμένης διατυπώσεις του αρχικού σχεδίου-νόμου του ΠΑΣΟΚ, που αναφέρονταν σε «ανεξάρτητη διοικητική αρχή», που υπόκειντο σε κοινοβουλευτικό έλεγχο και της οποίας ο πρόεδρος και τα μέλη επιλέγονταν από τη βουλή, ύστερα από εισήγηση του Προέδρου της βουλής (θυμίζουμε ότι και το πρώτο σχέδιο-νόμος του ΠΑΣΟΚ, που είχε δοθεί στους πρωτάνεις των Πανεπιστημίων, αναφέρονταν σε εκλογή του προέδρου και των μελών από το υπουργικό συμβούλιο, ύστερα από πρόταση του υπουργού Παιδείας. Στη συνέχεια η τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ακολούθωντας την προσφίλη της τακτική, της ντρίπλας, προκειμένου να πετύχει τη συναίνεση των πανεπιστημιακών, έκανε τη σχετική αλλοιώση, αφού επί της ουσίας δεν άλλαζε το περιεχόμενο της σύνθεσης της «ανεξάρτητης αρχής» -άλλωστε και η βουλή το σύστημα και τα συμφέροντά του σε τελική ανάλυση υπηρετεί).

Δεν είναι λίγες οι φορές, που η υπουργός Παιδείας Μ. Γιαννάκου έχει επιτεθεί ευθέως στους πανεπιστημιακούς και έχει μιλήσει με απαξιωτικά λόγια γι' αυτούς, ενώ και ο πρόεδρος του ΕΣΥΠ Θ. Βερέμης έκανε πολλές φορές λόγο για «βολεμένους».

Γ' αυτό και τώρα «για να διασφαλίσει τη νομιμότητα», όπως δήλωσε η Μ. Γιαννάκου, το υπουργείο ορίζει εκπρόσωπό του μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο και φυσικά τον πρόεδρο του.

Η τυπολογία, λοιπόν, εδώ έχει τη σημασία της. Και καθιστά εύληπτο τον τρόπο, με τον οποίο αντιλαμβάνεται και την περίφημη «αυτονομία» των Πανεπιστημίων, το υπουργείο Παιδείας. Νομίζουμε δε ότι είναι ένα αικόνη χαστούκι για κείνους τους «αφελείς» ακόμη (είναι ο επιεικέστερος χαρακτηρισμός που θα μπορούσαμε να τους δώσουμε), που θεωρούν ότι μέσα στον καπιτολισμό -και μάλιστα σε μια από τις χειρότερες περιόδους του όσον αφορά τις εργασιακές σχέσεις, τα δικαιώματα των εργαζόμενων, τις «κοινωνικές δαπάνες», τη γενικευμένη, σαρωτική επίθεση του κεφαλαίου σ' όλους τους τομείς και την ίδια την αντιμετώπιση της εκπαίδευσης, της Παιδείας-, μπορεί να υπάρξει αξιολόγηση με θετικά για τα Ιδρύματα αποτελέσματα, αξιολόγηση με «ακαδημαϊκά κριτήρια», όπως συνηθίζουν να λένε.

Ας υποβάλουμε μερικά απλά ερωτήματα:

Ποιοι ευθύνονται για την εξευτελιστική χρηματοδότηση των Πανεπιστημίων, που έχει οδηγήσει πολλά εξ αυτών σε απόγνωση, σε σημείο που να αδυνατούν να καλύψουν και τις στοιχειώδεις λειτουργικές τους δαπάνες; Ποιοι αρνούνται να καθιερώσουν το θεσμό αποκλειστικής απασχόλησης του καθηγητή, χρησιμοποιώντας εκ των υστέρων την υπάρχουσα κατάσταση για να λοιδορήσουν τους διδάσκοντες, να τους κρατούν δέσμους λόγω της «μη καθαρής» επαγγελματικής τους σχέσης με επιχειρήσεις και συμφέροντα, αλλά και να απαλλάσσουν το κράτος από μια σημαντική πίεση για αξιοπρεπείς εργασιακές συνθήκες και μισθούς; Ποιοι ευθύνονται για τις ελλείψεις σε προσωπικό, για την ιδρυση Τμημάτων εξακτινωμένων ανά την περιφέρεια, με ακαθόριστο και αμφιλεγόμενο γνωστικό και επιστημονικό περιεχόμενο; Ποιος ευθύνεται για την απάξιωση των πτυχιών και την επίθεση που δέχονται τα εργασιακά, επαγγελματικά δικαιώματα; Ποιοι θεωρούν μέγιστη υπηρεσία στην εκπαίδευση τα ιδιωτικά πανεπιστήμια; Ποιοι σχεδιάζουν την υποβάθμιση των Πανεπιστημίων -και την πρωθυπουργία με όλους τους τρόπους- σε μεταλυκειακά Ιδρύματα τριετούς διάρκειας που θα «παράγουν» μισοκαταριμένους και απασχολήσιμους ανθρώπους; Ποιοι υπέγραψαν τις κακόφημες διακηρύξεις της Μπολόνιας, της Πράγας, του Βερολίνου και τώρα βιάζονται και καίγονται να τις πραγματώσουν; Ποιοι δηλώνουν ανερυθρίστα ότι το κράτος δεν πρέπει να παράγει Παιδεία, αλλά να την αγοράζει για όσους ενδιαφέρονται; Ποιοι μιλούν για φοιτητές-πελάτες,

για διαβαθμισμένη εκπαίδευση, της οποίας τις αικρίβεις υπηρεσίες -«κέντρα αριστείας»- θα αγοράζουν οι έχοντες και κατέχοντες και τις φθηνές -τύπου IEK ή Ινστιτούτα Δια Βίου Εκπαίδευσης ή ΤΕΕ ή «Πανεπιστήμιο» τριετούς διάρκειας, οι πληρείστοι; Ποιοι επιθυμούν την κατάργηση κάθε ίχνους δημόσιας και δωρεάν Παιδείας, δηλώνοντας ότι είναι ριζοσπαστικό μέτρο που θ' ανακουφίσει την εκπαίδευση, η κατάργηση της δωρεάν διανομής συγγραμμάτων και η αποπομπή απ' το Πανεπιστήμιο των λεγόμενων «αιώνιων φοιτητών»; Ποιοι θεωρούν ότι η «φοιτητική μέριμνα» πρέπει να περιοριστεί σε υποτροφίες προς τους «άπορους» φοιτητές; Ποιοι καθορίζουν τα αναλυτικά προγράμματα, τη δομή και λειτουργία του σχολείου, τη μόρφωση, επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, παράγοντες που επηρεάζουν και συνθέτουν το «μορφωτικό προφίλ» του μαθητή, που στη συνέχεια αντιμετωπίζει τα γνωστά προβλήματα όπως εισέρχεται στο Πανεπιστήμιο;

Η απάντηση σ' όλα αυτά τα ερωτήματα είναι ότι υπεύθυνοι είναι το σύστημα και οι ταριχευμένες και δεινόσαυροι που εξαφανίστηκαν, έτσι και αυτά δεν μπόρεσαν να προσφιούσουν στις γρήγορες αλλαγές της εποχής μας».

Αυτοί προστρέχουν τώρα πίσω από τα κελεύσματα και τις επιταγές των ισχυρών της ΕΕ, που παραχθίζει στο πλαίσιο του ανταγωνισμού της ΗΠΑ, να μοιραστεί κομμάτι από την πίτα των διακινούμενων φοιτητών-τελετών και να προσαρμόσει την εκπαίδευσή της στην αρχόταγη αγορά.

Η αξιολόγηση θα είναι το άλλοθι γ' αυτό. Θα είναι το άλλοθι του κράτους για να απεμπολίσει την υποχρέωσή του να εξασφαλίζει ισότητα στις συνθήκες εκπαίδευσης. Με τη βούλα της τα «κακά» Ιδρύματα θα απαξιώνονται, θα υποχρηματοδοτούνται και τελικά θα βάζουν «νόμιμο» λουκέτο, είτε θα εξαναγκάζονται να μετατραπούν σε θεραπαινίδες των επιχειρήσεων και να καθειρώνουν διδακτρα.

Δεν είναι τυχαίο ότι η αξιολόγηση άρχισε από τις ΗΠΑ, ενώ τα αγγλικά πανεπιστήμια (που είναι ψηφλότερα στις λίστες της αξιολόγησης) ζητούν να προβλέπεται διαβάθμιση στα διδακτρά, αφού οι «πελάτες» τους πρέπει να ξέρουν τι αγοράζουν.

Και προκολεί ανατριχίλα το γεγονός ότι στην Αγγλία, που αποτελεί πρότυπο για τους «δικούς μας» ιθύνοντες, έχουν χαθεί από το 2001-3500 περίπου θέσεις πανεπιστημιακών, λόγω της αναδιάρθρωσης που έχει συντελεστεί από τη διαδικασία της αξιολόγησης. Και ότι αιτία της κακής βαθμολόγησης ήταν

να κλείσουν πολλά παραδοσιακά Τμήματα Πανεπιστημίων, που προσφέρουν μια σφαιρική και γενική ενασχόληση πάνω σ' ένα γνωστικό αντικείμενο (Φυσικό, Χημικό κ.α.) και να δώσουν τη θέση τους σε Τμήματα εξειδικευμένα, που ικανοποιούν εφήμερες ανάγκες της αγοράς και φέρουν χρήμα μέσω της έρευνας.

Αποκαλυπτικός είναι ο Γιάννης Θανόπουλος, καθηγητής Διεθνών Επιχειρήσεων στο πανεπιστήμιο Πειραιώς, επί 23 χρόνια πανεπιστημιακό δάσκαλος στις ΗΠΑ και άλλου, κατά τα άλλα ένθερμος υποστηρικτής της αξιολόγησης: «Η σημερινή παγκόσμια αγορά εργασίας και η αντιστοιχία δικαίωσα εκπαίδευτική προσπάθεια κατευθύνεται πλέον από ένα πολύ ευελικτό και εν πολλούς ιδιωτικοποιημένο αμερικανικό μοντέλο, όπου πλέον των 4000 πανεπιστημίων ανταγωνίζονται για πόρους, αγορές, νέα προϊόντα, modular και διά βίου εκπαίδευση».

Επανερχόμενοι στην αρχική περιγραφή του σχεδίου για την αξιολόγηση του υπουργείου Παιδείας, σημειώνουμε ότι αυτό δεν έχει σημαντικές διαφορές από το σχέδιο-νόμο του ΠΑΣΟΚ. Καθορίζονται και πάλι δύο μορφές αξιολόγησης, εσωτερική και εξωτερική. Η εσωτερική αξιολόγηση θα υλοποιείται μέσω α) της Μονάδας Διασφάλισης Ποιότητας (ΜΔΠ), που θα υπάρχει σε κάθε Ιδρυματα β) των ομάδων εσωτερικής αξιολόγησης, που θα απαρτίζονται από διδάσκοντες και εκπροσώπους των φοιτητών γ) της συμπλήρωσης ερωτηματολογίων και διεξαγωγής συνεντεύξεων και συζητήσεων δ) της σύνταξης έκθεσης με βάση τα παραπάνω ε) της διαβίβασης της έκθεσης στη ΜΔΠ.

Καθορίζονται και πάλι δύο μορφές αξιολόγησης, εσωτερική και εξωτερική. Η εσωτερική αξιολόγηση θα υλοποιείται από την Επιτροπή

Στο τσαντίρι της πλατείας Κοτζιά

Οι αναμετρήσεις της Εθνικής μας με τη Γεωργία και την Αλβανία για τα προκριματικά του Μουντιάλ κυριάρχησαν στην επικαιρότητα τη βδομάδα που πέρασε. Το παιχνίδι με τη Γεωργία στην Τιφλίδα μας απασχόλησε μόνο για το αγωνιστικό μέρος, ενώ η αναμέτρηση με την Αλβανία εκτός από το αγωνιστικό μέρος έχει και πλούσιο εξωαγωνιστικό παρασκήνιο.

Το παιχνίδι της Τιφλίδας ανέδειξ για μια ακόμη φορά το τυχερό αστέρι του Ρεχάγκελ. Η Εθνική στην αρχή του αγώνα μπλοκαρίστηκε από την τακτική των αντιπάλων της, προγματοποίησε μια πολύ κακή εμφάνιση και βρέθηκε πίσω στο σκορ από ένα παιδαριώδες λάθος του Νικοπολίδη (ο οποίος βρίσκεται σε πολύ κακή αγωνιστική κατάσταση). Και ενώ όλα έδειχναν ότι το απόγευμα του Σαββάτου δεν θα ήταν ευχάριστο για την Εθνική, από το πουθενά και χωρίς καν οι διεθνείς μας να πιέσουν τους αντίπαλους τους, με δυο «αθρούβες» φάσεις στο τέλος του ημήρου η ομάδα ανέτρεψε το σκορ και έβαλε τις βάσεις για μια νίκη που εκτός σοβαρού απρόσποτης της έδωσε το δικαίωμα να θεωρεί καπαρωμένη τη δεύτερη θέση στη βαθμολογία του ομίλου, αυξάνοντας παράλληλα και τις πιθανότητές της να κατακτήσει την πρώτη.

Οι αναγνώστες της στήλης γνωρίζουν ότι δεν είμαι από τους φανατικούς οπαδούς του Ρεχάγκελ και ότι έχω αισκήσει κριτική στον τρόπο με τον οποίο στήνει την ομάδα στο γήπεδο. Πρέπει όμως να παραδεχτώ ότι ο Γερμανός έχει συγκεκριμένη άποψη για το ποδόσφαιρο, την οποία τηρεί κατά γράμμα σε κάθε παιχνίδι (ανεξάρτητα από τα πρόσωπα που παίζουν) και από τη στιγμή που και τα αποτελέσματα είναι θετικά, δεν μπορούμε παρά να αναγνωρίσουμε τη δουλειά του. Η Εθνική (εκτός από τύχη) έχει σταθερό αγωνιστικό πρόσωπο και μια πολύ μεγάλη αγωνιστική αυτοπεποίθηση, πρωτόγνωρη για το δεδομένα του ελληνικού ποδοσφαίρου. Το γεγονός αυτό δίνει την ευχέρεια στους διεθνείς μας να αγωνίζονται με πολύ καλή ψυχολογία και να θεωρούν ότι είναι απλά και μόνο θέμα χρόνου το θετικό αποτέλεσμα. Ακόμη και στο παιχνίδι της Τιφλίδας, όπου τίποτα δεν πήγαινε σύμφωνα με τον αρχικό σχεδιασμό, ήταν εύκολο να διακρίνει κάποιος την ηρεμία στον τρόπο με τον οποίο αγωνίζονταν οι διεθνείς μας. Από τη στιγμή μάλιστα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

που στις αρχές του δεύτερου ημιχρόνου η ομάδα

πέτυχε και το τρίτο γκολ, τα υπόλοιπα λεπτά της αναμέτρησης μετατράπηκαν σε μια τυπική διαδικασία, με τους διεθνείς μας να κάνουν συντήρηση δυνάμεων και τους Γεωργιανούς να προσπαθούν μάταια να πετύχουν κάπιτο καλό.

Αντίθετα με την αναμέτρηση της Τιφλίδας, ο αγώνας με την Αλβανία ξεκίνησε πολλές μέρες πριν το εναρκτήριο λάκτισμα. Η ΕΠΟ κατάφερε να κερδίσει με την μικρότερη δυνατή κατανάλωση δυνάμεων την ανταρκτή αντίπολό της. Για μια ακόμη φορά οι παίκτες του Ρεχάγκελ μπήκαν στο γήπεδο για να παίξουν ποδόσφαιρο με το γνωστό αργό και εκνευριστικό, αλλά και αποτελεσματικό, τρόπο που μας έχουν συνηθίσει. Μετά από αυτή τη νίκη η πρώτη θέση του ομίλου θα κριθεί ανάμεσα στην Εθνική μας και τους Ουκρανούς (οι Τούρκοι είναι το αισουτσάιντερ) και με ιδιαίτερο ενδιαφέρον αναμένονται οι αναμετρήσεις με τους Τούρκους (εκτός) και τους Ουκρανούς (εντός) τον προσεχή Ιούνη, οι οποίες θα κρίνουν και την πρόκριση.

σμάτα και αρκεί η οποιαδήποτε αθλητική αναμέτρηση για να βγει στην επιφάνεια το εθνικιστικό μίσος.

Οσον αφορά το αγωνιστικό μέρος, η αναμέτρηση δεν διεκδικεί ποιοτικές δάφνες. Η Εθνική χωρίς να φροτσάρει ιδιαίτερα κατάφερε να κερδίσει με την μικρότερη δυνατή κατανάλωση δυνάμεων την ανταρκτή αντίπολό της. Για μια ακόμη φορά οι παίκτες του Ρεχάγκελ μπήκαν στο γήπεδο για να παίξουν ποδόσφαιρο με το γνωστό αργό και εκνευριστικό, αλλά και αποτελεσματικό, τρόπο που μας έχουν συνηθίσει. Μετά από αυτή τη νίκη η πρώτη θέση του ομίλου θα κριθεί ανάμεσα στην Εθνική μας και τους Ουκρανούς (οι Τούρκοι είναι το αισουτσάιντερ) και με ιδιαίτερο ενδιαφέρον αναμένονται οι αναμετρήσεις με τους Τούρκους (εκτός) και τους Ουκρανούς (εντός) τον προσεχή Ιούνη, οι οποίες θα κρίνουν και την πρόκριση.

Κος Πάπιας

ΥΓ1: Το Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ και οι συνεργαζόμενες με αυτό συλλογικότητες «ανακάλυψαν» το ποδόσφαιρο και τις υπηρεσίες που μπορεί να προσφέρει στην συναδελφωση των δυο λαών. Πρωτοκλασάτοι κοσμοπολίτες και από τις δυο πλευρές των συνόρων ένωσαν τις φωνές τους στην προσπάθεια να πειστούν Έλληνες και Αλβανοί φίλοι, ότι το ποδόσφαιρο είναι γιορτή (αυτό βέβαια αναφέρονται στην αριστερή πλευρά της γιορτής), ενώ στήθηκε και γηγαντούσθόν στην Πλατεία Κοτζιά, ώστε Ελληνες και Αλβανοί να παρακολουθήσουν από κοινού τον αγώνα και να χαρούν το ποδοσφαιρικό θέαμα που θα τους προσφέρουν οι δυο ομάδες. Μάλιστα, το τμήμα Αθλητισμού του ΣΥΝ εξέδωσε και σχετική ανακοίνωση με την οποία «καλούσε τους Αθηναίους φίλαθλους να συμμετάσχουν στην εκδήλωση του Ελληνικού Κοινωνικού Φόρουμ όπου έλληνες και αλβανοί μετανάστες μαζί, θα παρακολουθήσουν την ποδοσφαιρική αναμέτρηση» και ενημέρων ότι «αντιπροσωπεία του ΣΥΝ θα βρεθεί στο γήπεδο για να στηρίξει την εθνική μας ομάδα και να εκφράσει με ανάρτηση πανό την αντιρατσιστική θέση της Αριστεράς στον αθλητισμό». Δεν μας λένε όμως με ποιο τρόπο θα πετύχουν και την Εθνική να υποστηρίξουν και την αντιρατσιστική θέση της Αριστεράς σε κάποιους που θέλουν να εκθέσουν τις βρωμίες του νεκρού. Τα τεκταινόμενα παρακολουθούμε, απολαμβάνοντας τη σκοτεινή, πολυτελή ατμόσφαιρα και κρυφογέλωντας με τη δαιμονοποίηση των μίντια και την εικονοκλαστική διάθεση που επιδεικνύουν τα τελευταία οι κινηματογραφικές υπερπαραγωγές.

■ ΧΙΡΟΚΑΖΟΥ ΚΟΡΕ-ΕΝΤΑ Κανείς δεν ξέρει

Μετά από 15 ντοκιμαντέρ και 3 ταινίες, ο Ιάππωνας Κορε-έντα κατακτά τις Κάνες, με το νεαρό πρωταγωνιστή του να αποσπά το βραβείο καλύτερης ανδρικής ερμηνείας και το ευρωπαϊκό κοινό να δηλώνει ενθουσιασμένο. Στο «Κανείς δεν ξέρει», την πρώτη ταινία του που βρίσκει εμπορική διανομή στη χώρα μας, ο Κορε-έντα αφηγείται μια πραγματική ιστορία, καθιστώντας τα όρια μεταξύ μυθοπλασίας και ντοκιμαντέρ δυσδιάκριτα.

Τέσσερα ανήλικα παιδιά από διαφορετικούς πατέρες που δεν έχουν πάρει ποτέ στο σχολείο, εγκαταλείπονται από τη μητέρα τους σ'ένα διαμέρισμα του Τόκιο και καλούνται να επιβιώσουν μόνα ενώ ταυτόχρονα πρέπει να κρύβουν την (παράνομη) ύπαρξή τους από τους γείτονες. Ο 12χρονος Ακίρα επωμίζεται την ευθύνη να φροντίζει τα αδέρφια του και να κρατά την οικογένεια ενωμένη, υποκρινόμενος πιας επικοινωνεί με τη μάνα-φυγή που πρόκειται δήθεν να επιστρέψει.

«Κανείς δεν ξέρει» τί συμβαίνει με τα παιδιά αυτά, γιατί κανένας δε νοιάζεται να μάθει. Μετά από 15 χρόνια επεξεργασίας του θέματος, ο Κορε-έντα κινηματογραφεί το τραγικό αυτό περιστατικό αποφεύγοντας κάθε μελοδραματισμό και εστιάζοντας στην ομορφιά της παιδικής ηλικίας: «Δεν ήθελα να δειξω μόνο την «κόλαση» αυτών των παιδιών, έτσι όπως φαινόταν ενδεχομένως απ' έξω, αλλά τον πλούτο της ζωής τους, που προέκυπτε από τα μέσα». Υπογραμμίζοντας την κοινωνική οδιαφορία που τροφοδοτεί τέτοια φαινόμενα, ο Κορε-έντα δεν παρασύρεται σε λαϊκισμός μα αναζητά τη συναισθηματική αλήθεια των χαρακτήρων του σε καθημερινές λεπτομέρειες, αποδίδοντας την ιστορία του με συνταρακτική απλότητα και γνήσιο ρεαλισμό.

■ ΟΜΑΡΝΑΤΜ The final cut

Στο επιστημονικής φαντασίας θριλερ του νέου, λιβανικής καταγωγής, σκηνοθέτη Ομάρ Νάιμ, ο πολύς Ρόμπιν Γουλιάμς υποδύεται τον καλύτερο μοντέρ της πόλης, σε μια κοινωνία της οποίας πολλά εύπορα μελή εμφυτεύουν στον εγκέφαλό τους τοπικής ομορφιάς. Με τη συνέντευξή της η Θάνου αφενός ξεφτίλζει τους ανθρώπους που την αθώωσαν και αφετέρου δίνει επιπλέον επιχειρήματα στους επικριτές της. Ενόψει μάλιστα και της αναμενόμενης παραπομπής του θέματος στο αθλητικό δικαστήριο της Λωζάνης, δυσκολεύομαι να καταλάβω τη χρησιμότητα μιας τέτοιας συνέντευξης. Ξέρουν κάπιτο παραπάνω η Θάνου και οι συμπαραστάτες της που τους επιτέλει παραφράσει τη βγαίνουν επιθετικά ή απλά και μόνο έχουν ξεπεράσει κάθε όριο θράσους και νομίζουν ότι απευθύνονται σε ηλιθίους;

Ολυμπιακού πλιάτσικου συνέχεια

Στο ξεπούλημα των ολυμπιακών Σεγκαταστάσεων, με τους όρους που παρασκηνιακά επιβάλλουν οι υποψήφιοι εκμεταλλευτές τους, αποσκοπεί νομοσχέδιο που παρουσιάσει την περαισμένη Τετάρτη η αρμόδια αναπληρώτρια υπουργός Φ. Πάλλη-Πετρολία. Αν υλοποιηθούν όλα αυτά τα σχέδια, τότε το περιβόλτο Ρυθμιστικό Σχέδιο της Αθήνας θα ενταφιαστεί οριστικά και η τσιμεντοποίη-

ση θα γνωρίσει νέες δόξες, μεγαλύτερες απ' αυτές που έχει γνωρίσει με την κατασκευή των ολυμπιακών εγκαταστάσεων.

Αθλητικά κτήρια και περιβάλλοντες χώροι παραδίνονται στο κεφάλαιο για εκμετάλλευση, με πρόβλεψη για την κατασκευή πρόσθετων εγκαταστάσεων δίπλα στις ήδη υπάρχουσες. Αρκεί να αναφέρουμε δυο χαρακτηριστικά παραδείγματα. 1. Πριν καν

γίνει η μεταβίβαση στους ιδιώτες, το ΥΠΕΧΩΔΕ θα πρέπει (εντός 60 ημερών) να έχει εγκρίνει τις οικοδομικές άδειες για τις μετατροπές και τις νέες κατασκευές. 2. Οι εγκαταστάσεις που είχαν χαρακτηριστεί προσωρινές (μπάντμιτον στο Γουδί, σόφτμπολ, μπέζμπολ, κανόνε-κογιάκ και χόκεϊ στο Ελληνικό και μπίτς βόλεϊ στο Φάληρο, γίνονται μόνιμες και παραδίνονται κι αυτές για εκμετάλλευση.

Η Ευρωένωση και οι δυο Ελλάδες

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

πολύ καλά πόσο «ζηγίζει» στο μεγάλο «παζάρι» που λέγεται ΕΕ. Ξέρει ότι ανήκει στη «δεύτερη ταχύτητα» και πως η μεταχείρισή της εξαρτάται από το στρατόπεδο που κάθε φορά διαλέγει στο εωτερικό της ΕΕ. Μόνη της δεν μπορεί να κάνει απολύτως τίποτα. Το πιο κλασικό, ίσως, παράδειγμα είναι η συνεχής διολισθηση στο Κυπριακό, ζήτημα-ταμπού για τον ελληνικό αστισμό στις δεκαετίες του '70 και του '80. Μια διολισθηση μέσα από μια συνεχή μάχη οπισθοφυλακών. Θυμηθείτε πώς συμπεριφέρθηκε η «πρωτοκλασάτη» Γερμανία και στο ζήτημα της ενσωμάτωσης της πρώην Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας και στο ζήτημα του διαιρετισμού της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας. Έγραψε εκεί που δεν πάνε μελάνι τους εταίρους της και έκανε αυτό που επίτίστε το εθνικό της συμφέρον. Η Ελλάδα, όμως, δεν μπορούσε να κάνει το ίδιο για το Κυπριακό. Ακόμα και έναντι της Τουρκίας ανογκάστηκε να αφήσει κάποια διεκδίκηση ή να υποχωρήσει από κάποιες θέσεις, για να κερδίσει ή να διατηρήσει

γηγετιών δυνάμεων της ΕΕ έναντι του στρατιωτικοπολιτικού κατεστημένου της Αγκυρας.

Είναι, λοιπόν, τουλάχιστον υποκρισία να ζητά κανείς από μια καπιταλιστική Ελλάδα να κρατήσει σκληρή στάση έναντι της Κομισιόν και των όλων θεομητών οργάνων της ΕΕ και να κατηγορείς τις πολιτικές της ηγεσίες ότι δεν θελουν να προσασπίσουν το «εθνικό συμφέρον». Αυτές οι πολιτικές ηγεσίες γνωρίζουν πολύ καλύτερα από κάτι υπεριεργίες του εγχώριου οπορτούνισμού να υπερασπίζουν το «εθνικό συμφέρον», γιατί πρόκειται για το συμφέρον της κυριαρχίας. Οι οπορτουνιστές, που σκίζουν τα ρούχα τους επειδή η Κομισιόν έκανε ρόμπτη την κυβέρνηση Καραμανλή και περιφρονεί με τέτοιο τρόπο το ελληνικό Σύνταγμα, όχι μόνο έχουν πως το ίδιο το ελληνικό Σύνταγμα δίνει στους επιτρόπους αυτή τη δυνατότητα, αλλά -το κυριότερο- αποπροσανατολίζουν την εργατική τάξη και τα άλλα εργαζόμενα στρώματα της χώρας μας από το ουσιώδες ζήτημα-διλημμα, που τίθεται μονοσήμαντα: καπιταλιστική ή κομμουνιστική Ελλάδα;

Πέτρος Γιώτης

κάποιες άλλες. Παζάρι γίνεται, δεν μπορείς να τα κερδίζεις όλα.

Αν θέλουμε, λοιπόν, να είμαστε ειλικρινείς, θα πρέπει να μιλήσουμε για μιαν άλλη Ελλάδα. Μια Ελλάδα χωρίς καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής, μια Ελλάδα κομμουνιστική. Μια τέτοια Ελλάδα, όμως, δεν θα είχε καμιά δουλειά στην ιμπεριαλιστική συμμαχία που λέγεται ΕΕ και επομένως δεν θα αντιμετώπιζε κανένα πρόβλημα εκχώρησης εθνικής κυριαρχίας. Οι οπορτουνιστές, που σκίζουν τα ρούχα τους επειδή η Κομισιόν έκανε ρόμπτη την κυβέρνηση Καραμανλή και περιφρονεί με τέτοιο τρόπο το ελληνικό Σύνταγμα, όχι μόνο έχουν πως το ίδιο το ελληνικό Σύνταγμα δίνει στους επιτρόπους αυτή τη δυνατότητα, αλλά -το κυριότερο- αποπροσανατολίζουν την εργατική τάξη και τα άλλα εργαζόμενα στρώματα της χώρας μας από το ουσιώδες ζήτημα-διλημμα, που τίθεται μονοσήμαντα: καπιταλιστική ή κομμουνιστική Ελλάδα;

Πέτρος Γιώτης

Ο μικρός Σχίζο

Ηιστορία διαδραματίζεται στο μακρινό Καζακστάν. Ήνας δεκαπεντάχρονος αναλαμβάνει να βρίσκει πλαισιότες για παράνομους αγώνες μποξ για λογαριασμό ενός φίλου της μητέρας του. Οταν ένας μποξέρ χτυπιέται θανάσιμα, ο Σχίζο αναλαμβάνει να παραδώσει κάποια χρήματα στη γυναίκα του. Για το χατήρι της χήρας, που ερωτεύεται παράφορα, θα μπει σε επικίνδυνες περιπτέτειες...

Στο φόντο μιας πάμπτωχης χώρας, που όπως όλες οι πρώην Σοβιετικές Δημοκρατίες βρίθει από γκάνγκστερς και ανέργους, η σκηνοθέτιδα ξετυλίγει την ιστορία της με ωμό και ρεαλιστικό τρόπο που κρατά το ενδιαφέρον του θεατή. Ομως, όπως πολλές φορές έχουμε ξαναγράψει για αντίστοιχες ταινίες, πέρα από μια στρωτή και ενίσια ποιητική αφήγηση, κανένα βάθος και κανένας προβληματισμός δεν βγαίνει απ' αυτές. Επί της ουσίας δεν διαφέρουν σε τίποτα από τα ελληνικά μελό της δεκαετίας του '60, όπου η φτώχεια και η δυστυχία ήταν το αδιατάραχτο, φυσιολογικό φόντο μικροστικών ιστοριών.

Ελένη Σταματίου

◆ Το καθημερινό καθήκον μας είναι να διασφαλίσουμε το συμφέρον σου. Προσπίζουμε το εισδήμα του Ελληνικού καπανολωτή. Στηρίζουμε την ανάπτυξη της Ελληνικής Οικονομίας (Σύνδεσμος Επιχειρήσεων Σούπερ Μάρκετ Ελλάδος)

Σ' αυτή τη χώρα όλα γίνονται για καλό των εργαζόμενων. Δεν χρειάζεται να αναγρέξουμε στο παρελθόν. Και στο παρόν το ίδιο συμβαίνει. Η κυβέρνηση για το καλό μας αυξάνει του έμμεσους φόρους, που δεν έπρεπε καν να υπάρχουν. Οι ποπάδες για το καλό μας χρυσοπτηρίδιούνται. Οι πολιτικοί, οι δικαστές, οι μπάτσοι για το καλό μας αγωνίζονται, πληρώνονται, λαδώνονται. Όλοι θυσιάζονται, όλοι προσπαθούν, οι παλαιότεροι, χτυπάνε και κάνανται φακελάκι, ενώ οι σουπερμαρκετές βράχιοι. Στις επάλξεις για το συμφέρον των εργαζόμενων. Βεβαίως, πρέπει και ο εργαζόμενος να κάνει και καμιά θυσία. Να δουλέψει ολόγονη παραπάνω. Καμιά Κυριακή, καμιά αργία, ως τα μεσάνυχτα. Δεν μπορεί. Όλοι πρέπει να ξεκουνηθούμε. Δεν είναι σωστό μόνο να βιομήχανοι, μόνο οι ποπάδες, μόνο οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές και κυρίως -κατά τα γραφόμενά τους- μόνο οι σουπερμαρκετές να θεωρούν καθήκοντας να υπηρετήσουν το λαό. Τελικά, εμείς οι εργαζόμενοι είμαστε αχάριστοι. Αχάριστοι, αγνώμονες και τεμπελήδες.

◆ Οχι άλλα «ψώνια» - Οχι στο ξεχειλωμα του ωραρίου - Μη σκέφτεσαι σαν καπανολωτής, σκέψου σαν εργαζόμενος (Πρωτοβουλία δράσης ενάντια στην «απελευθέρωση» του ωραρίου)

Για του λόγου -του προηγούμενου- το αληθές. Ορισμένοι εξακολουθούν να επιμένουν αντιδραστικά. Να διεκδικούν, λέει, να μη ξεχειλώσει το ωράριο. Είμαστε πλέον στον 21ο αιώνα. Εχουμε φτάσει στον Αρη και αυτοί εκεί. Να δίνουν μάχες οπισθοφυλακών. Ενώ αυτοί που βλέπουν μπροστά, αυτοί που για καθήκον της ζωής τους έχουν τάξει το λαϊκό συμφέρον, οι ανιδιοτείς, οι οραματιστές, δεν μένουν μόνο σε ένα απόλυτο ξεχειλωμα του ωραρίου. Οραμά τους είναι να ξεχειλώσουν το 24ωρο. Να φτιαχτεί, ας πούμε, μια ημέρα 30 ωρών. Να μπορούν οι εργαζόμενοι τους -οι εργαζόμενοι-ιδιοκτήρια τους που τόσο αγαπάνε- να δουλέψουν, να απασχολούνται 30 ώρες την ημέρα. Η πατρίδα τους έχει ανάγκη. Και οι σουπερμαρκετές επίσης.

◆ Δεν παζαρεύουμε τα εργασιακά και ασφαλιστικά μας δικαιώματα. Απεργούμε στις 17/03. Για να σταματήσει ΤΩΡΑ η ΑΠΡΑΞΙΑ και η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΥΣΛΕΠΤΟΥΡΓΙΑ που οδηγούν τον ΟΤΕ στην ΑΠΑΞΙΩΣΗ και τον ΕΚΦΥΛΙΣΜΟ - Για να αποκρύψουμε όλοι μαζί τα αντισφαλιστικά σχέδια (ΟΜΕ-ΟΤΕ)

Εδώ, όπως καταλαβαίνετε, περάσαμε στον φωτισμένο, σύγχρονο, υπεύθυνο συνδικαλισμό. Αυτόν που συμβαδίζει με την εποχή τους οι οραματιστές του ΣΕΣΜΕ. Δείτε πως ξεδιπλώνουν τη διεκδίκησή τους: Από το ειδικό στο γενικό. Από το μικρό στο μεγάλο. Από τα ασφαλιστικά-εργασιακά δικαιώματα στο τεράστιο στρατηγικό θέμα της απραξίας και της διοικητικής δυσλεπτούργιας, που οδηγούν τον ΟΤΕ στην απαξίωση και τη σεριαλισμό. Για να καταλαβουμε και εμείς, που είμαστε κολλημένοι στο παρελθόν, ποιο είναι το μείζον, μ

Φοροληστρικό σοκ και δέος

Τελικά δεν άντεξαν. Ελεγαν πως το πακέτο των φορομητηκών μέτρων θα το εφάρμοζαν από το 2006, αλλά το εφαρμόζουν από το δεύτερο κιόλας τρίμηνο του 2005. Το μόνο, βέβαιο, μετά τις ανακοινώσεις των πρώτων μέτρων από τον Αλογοσκούφη είναι πως δεν πάμε για πρόωρες εκλογές. Γιατί κατά τα άλλα δεν είναι καθόλου σήμερο ότι δεν θα πάμε και σε δεύτερο και σε τρίτο πακέτο μέτρων ακόμα και στον τομέα της φορολογίας. Άλλωστε, ο Αλογοσκούφης δεν επιβεβαίωσε αυτό που διοχέτευαν προς τα έξω κάποια παπαγαλάκια του Μαξίμου, ότι δηλαδή ο «καλός» πρωθυπουργός έβαλε πάγο στα σχέδια των συνεργατών του που εισηγούνταν αύξηση και του ειδικού φόρου κατανάλωσης καυσίμων. Ο αρμόδιος υπουργός υπήρξε σαφής απαντώντας σε σχετικό δημοσιογραφικό ερώτημα: «Το ζήτημα των πετρελαιοειδών που αναφέρατε, όταν θα έχουμε επεξεργαστεί πλήρως το σχέδιο, γιατί υπάρχουν πολλές εναλλακτικές προσεγγίσεις σ' αυτό, και αυτό δεν θα οργήσει, θα είναι σχετικά σύντομα, τότε θα κάνουμε συγκεκριμένες ανακοινώσεις εντός του έτους». Αναμένεται, λοιπόν, εντός του έτους και το νέο χαράτσι στα καυσίμα.

Από τους κυβερνώντες δεν λείπει ποτέ το θράσος. Βαφτίζουν το μαύρο όσπριο, ειδικά όταν δεν αισθάνονται πάνω τους «πεζοδρομιακή» πίεση. «Πρόγραμμα ήπιος αλλά απολάντευτης δημοσιονομικής προσφορμογής» χαρακτήρισε το ληστρικό φοροπακέτο τον Αλογοσκούφης. «Είναι η συνέχιση της ήπιας προσφορμογής για την οποία έχει δεσμευτεί η κυβέρνηση της ΝΔ», δήλωσε χωρίς ντροπή ο Ρουσόπουλος. Επ' αυτού δεν χρειάζεται να πούμε πολλά. Παραθέτουμε σε πλαίσιο δυο λίγο πιο λιγότερες δηλώσεις μια του Καραμανλή και μια του Αλογοσκούφη και μπορείτε να κάνετε τις συγκρίσεις και

να βγάλετε τα συμπεράσματά σας για το μέγεθος της πολιτικής αλητείας της κυβέρνησης. Ούτε, βέβαια, χρειάζεται να σημειώσουμε πως για μια ακόμα φορά προσπαθούν προπογανδιστικά να ρίξουν τις ευθύνες στις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Το να ψάχνει κανείς να βρει ποιο από τα δυο κόμματα φταίει περισσότερο είναι καθαρή πορίδα, γιατί και τα δυο ακολουθούν την ίδια πολιτική και απλώς δημιουργούν διαφορετικά, ανάλογα με το αν βρίσκονται στην κυβέρνηση ή στην αντιπολίτευση. Πρόκειται για μια συγγνά ταξική πολιτική, που φορτώνει

εργαζόμενους».

Μάλιστα! Βοηθά τους εργαζόμενους που θα τους βουτήξουν από τις τσέπες τους 2,6 δισ. μέχρι τα τέλη του 2006, όταν οι καπιταλιστές θα πληρώνουν 10% λιγότερο φόρο κερδών! Βοηθά τους εργαζόμενους που θα πληρώνουν μισό ευρώ παραπάνω το πακέτο τα φτηνοτσιγάρα που αναγκάζονται να καπνίζουν, επειδή η τσέπη τους δεν σηκώνει τα ακριβά. Τους βοηθά που όλα τα προϊόντα και υπηρεσίες θα πάρουν μεμιάς μια αύξηση 1%, που θα είναι μεγαλύτερη με τις γνωστές στρογγυλοποιήσεις (πάντα προς τα πάνω) και τη στέ-

διαβεβαίωνε έως πρότινος ότι δεν πρόκειται να πάρει φοροεισπρακτικά μέτρα αλλά θα πιθανεύσει το έλλειμμα μέσω της μείωσης των δαπανών (βλέπε δηλώσεις Καραμανλή). Πέρα απ' αυτό, όμως, στο αναθεωρημένο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης (αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 8) η κυβέρνηση περιγράφει την αλυσίδα των αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων που έρχονται. Εκεί αναφέρεται πως έχει ζητηθεί η «τεχνική βοήθεια από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο» για τη σχεδίαση και εφαρμογή των διαφθωτικών αλλοιώσεων. Οι «τεχνικές» που εισηγείται το ΔΝΤ είναι γνωστές και έχουν γνωρίσει τις δύξεις τους στη Λατινική Αμερική αρχής γενομένης από τη Χίλη του Πινοσέτ.

Ο Αλογοσκούφης περιέγραψε τους άρονες που θα κινηθεί η κυβέρνηση: συνεχείς περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες και ασφυκτικός ελεγχος από ειδικό σώμα δημοσιονομικών επιθεωρητών, νέο πλαισίο λειτουργίας των ΔΕΚΟ με κατάργηση της μονιμότητας και σφιχτή εισοδηματική πολιτική, μεταρρύθμιση της υγειονομικής περίθαλψης σε κατεύθυνση ιδιωτικοποίησης, ειδικές μορφές σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, μεταρρύθμιση στην αγορά εργασίας και στο ασφαλιστικό-συντοξιδοτικό. Οπότε εύκολα μπορεί ακόμα και ο μη ειδικός να καταλάβει προς τα που βαδίζουν τα πράγματα.

Ο Αλογοσκούφης έκειθαρισε πως δεν πρόκειται για έκτακτα αλλά για μόνιμα μέτρα. Δηλαδή, ούτε οι αύξησεις στους συντελεστές ΦΠΑ ούτε οι αύξησεις στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης θα επανέλθουν στα προηγούμενα επίπεδα. «Η αύξηση αυτή -είπε ο υπουργός- είναι μια διαφθωτική αλλαγή η οποία θα τονώσει σε μόνιμη βάση τα έσοδα του δημοσίου».

Μήπως, όμως, καθαρίσαμε μ' αυτά τα μέτρα; Αυτά ήταν και τελείωσε; Θα ήταν ασύγγνωστη πολιτική αφέλεια να πιστέψει κάποιος στις διαβεβαιώσεις της κυβέρνησης. Αν μη τι άλλο, αυτή η ίδια πολιτική παράταξη έταξε λαγούς με πετραχήλια προεκλογικά και η κυβέρνηση της

Γνήσια ανατρεπτικός

Πριν λίγο καιρό επισκέφτηκε την Ελλάδα ο Ισραπλινός συγγραφέας Αμος Οζ, εξέχων στέλεχος του πασιφιστικού κινήματος του Ισραήλ. Τα φώτα της δημοσιότητας έπεσαν πάνω του. Στην κεντρική εκδήλωση που μίλησε στην πρώτη σειρά καθόταν ο πρεσβευτής του Ισραήλ, μολονότι ο Οζ εμφανίζεται ως αντίθετος στην πολιτική του Σαρόν. Οι σιωνιστές, όμως, είναι έξυπνοι. Ξέρουν πολύ καλά πως η γραμμή των «ίσων αποστάσεων», η γραμμή που εξισώνει θύτες και θύματα, η γραμμή που καταδικάζει τη βία «απ' όπου κι αν προέρχεται» είναι σύμμαχος δικός τους και όχι των Παλαιστίνιων.

Την περασμένη βδομάδα στο Half Note Jazz Club εμφανίστηκε ένας από τους καλύτερους ευρωπαίους μουσικούς της τζαζ, ο σαξοφωνίστας και συνθέτης Γκιλάντ Ατζμόν, ισραπλινός που έχει αυτοεξοριστεί από το Ισραήλ, γιατί δεν θέλει να συμβιώσει με το σιωνισμό, και έχει αφιερώσει το έργο του στην αλληλεγγύη προς τους Παλαιστίνιους. Τα φώτα της δημοσιότητας δεν έπεσαν πάνω του. Η ελληνική διανόση προκλητικά. Μόνον ο Ζακ Σαμουήλ (εβραίος της Ελλάδας, μουσικός της τζαζ και κριτικός) του πήρε μια συνέντευξη για τα «Νέα» (28.3.05). Αντιγράφουμε το -κατά τη γνώμη μας- πιο ενδιαφέρον σημείο:

«Ερώτηση: Πρόσφατα, ο δημοφιλής συμπατριώτης σας Αμος Οζ έλεγε ότι στη διένεξη ανάμεσα σε Ισραπλινό και Παλαιστίνιους δεν έχουμε ένα δίκαιο που παλεύει ενάντια σε ένα άδικο, αλλά την πάλη ανάμεσα σε δυο δίκαια. Θεωρείτε ότι είναι άποψη που απηχεί τη σιωνιστική αριστερά "που έχει διαπράξει τις χειρότερες θυριωδίες ενάντια στον παλαιστινιακό λαό", όπως έχετε ισχυριστεί;

Γκιλάντ Ατζμόν: Αντίθετα με τον Αμος Οζ, πιστεύω ότι ο σιωνισμός είναι το απόλυτο κακό. Είναι μια ρατσιστική και εθνικιστική θεώρηση. Για μένα ο Οζ είναι η ενσάρκωση αυτού του απόλυτου κακού. Ο αποικοκράτης που ψάχνει για πιθκή δικαίωση. Αντιθέτως, οι δεξιοί σιωνιστές ουδέποτε προσποιήθηκαν ότι είναι μεγάλοι ανθρωποτέρες.

Αυτό θα πει γνήσια στρατευμένος καλλιτέχνης, μολονότι ο ίδιος -από σεμνότητα- δεν αποδέχεται τον τιμπτικό χαρακτηρισμό («φτιάχνω μουσική για να περάσω πολιτικά μπνύματα», μας είπε σε μια σύντομη σζήτηση που είχαμε στο διάλειμμα μιας από τις εμφανίσεις του). Ομως εδώ δεν μας ενδιαφέρει το καλλιτεχνικό έργο του Ατζμόν. Μας απασχολεί η συγκεκριμένη τοποθέτηση, που έχει σε μια σύντομη σζήτηση που είχαμε στο διάλειμμα μιας από τις εμφανίσεις του). Ομως εδώ δεν μας ενδιαφέρει το καλλιτεχνικό έργο του Ατζμόν. Μας απασχολεί η συγκεκριμένη τοποθέτηση, που έχει σε μια σύντομη σζήτηση που είχαμε στο διάλειμμα μιας από τις εμφανίσεις του). Ομως εδώ δεν μας ενδιαφέρει το καλλιτεχνικό έργο του Ατζμόν. Μας απασχολεί η συγκεκριμένη τοποθέτηση, που έχει σε μια σύντομη σζήτηση που είχαμε στο διάλειμμα μιας από τις εμφανίσεις του).

Αυτή η πόση μας λέει πως δεν υπάρχουν ίσες αποστάσεις, πως δεν μπορούν να ταυτιστούν θύτες και θύματα, πως δεν είναι η βία κάποιος κοινός παρονομαστής που εξισώνει το δίκαιο και το άδικο. Και έχει ιδιαίτερη σημασία αυτή η πόση, όταν εκφέρεται από έναν Ισραπλινό που μετά τη στρατιωτική του θητεία αυτοεξοριστήκε και έκτοτε δηλώνει «Παλαιστίνιος που μιλάει εβραϊκά». Από έναν άνθρωπο που ξέρει, δηλαδή,

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ Επιπροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ar. Ανησ 24 - Αιγαλεο

